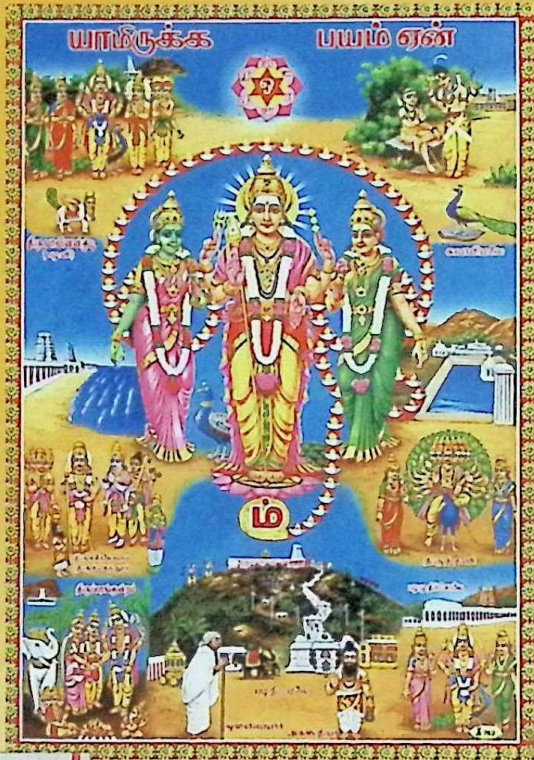

திருமுருகாற்றுப்படை

உரையுடன்

A. No - 19407

4211

உரையாசிரியர்

மேராளியர்

தமிழ்ச்சுடர். வ.விசயரங்கன்

கணபதி பதிப்பகம்

1/349, திருப்பூர்க் குமரன் தெரு,

மாடியநல்லூர், சென்னை - 600 052.

நக்கீரர் அருளிய

3-5

திருமுருகாற்றுப்படை

உரையுடன்

உரையாசிரியர்

பேராசிரியர்,

தமிழ்ச்கடர். வ.விசயரங்கன்

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

சி.டி.டி.இ. மகளிர் கல்லூரி, சென்னை-11.

கணபதி பதிப்பகம்

1/349, திருப்பூர்க் குமரன் தெரு,

பாடியநல்லூர், சென்னை - 600 052.

காணிக்கை

சிந்தனைச்சுடர் கவிஞர் தெய்வத்திரு. கதிர். நடராசன், திருமதி. சுதந்திர தேவி கதிர். நடராசன் இல்லற இணைகளுக்குப் படையல்.

செந்தமிழ்ச் சோலையை நிறுவிய செம்மல்!
அறிவுக் கூர்மையும் ஆளுமைத் திறமும்
செறிவு நிறைந்த சிந்தனைப் பேச்சும்
பழகுநற் பண்பும் படைத்த கவிஞர்!
கவிஞர்தம் வாழ்க்கைக் காவிய நாயகி
சுதந்திர தேவியாம் சொக்கத் தங்கம்!
அன்பும் இன்சொல்லும் அமைந்த சகோதரி!
பொறுமையும் சாந்தமும் பொலியும் திருமகள்!
என் மனம் அமர்ந்த இருவர் தமக்கும்
இந்நூற் படையல் இடுகிறேன் மகிழ்ந்தே!

"எல்லாம் அவன் செயல்" பதிப்புரை

க.கி.ம.நே.இ. நற்பணி மன்றம்,
கண்டிகை பூதூர்,
சென்னை-64.
4-4-11

இறைவா! உன் பெருமையை உரைக்கும் விதத்தில், நக்கீரர் என்னும் பெரியார் உள்ளத்தில் பொங்கி எழுந்த திருமுருகாற்றுப்படைப் பாடலை நன்கு ஒதியதின் பயனாக இந்நூல் எல்லோரிடமும் சென்றடைய வேண்டும் - அதுவும் உரையுடன் அமைய வேண்டும் என்ற பேரவாக் கொண்டோம்.

“இதனை இதனால் இவன்முடிக்கும் என்றாய்ந்து

அதனை அவன்கண் விடல்.” என்னும் வள்ளுவர் வாக்கிற்கிணங்கத் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு உரை காணும் பொறுப்பை திரு. வ. விசயரங்கன் அவர்களிடம் ஒப்படைத்தோம். தன் சுயசிந்தனையில் கற்ற, கேட்ட ஆராய்ந்த விதத்தில் எப்படியெல்லாம் எளிமைப்படுத்தி செப்பனிட்டு அழகுபார்த்துத் தமிழன்னையின் பாதங்களில் படைக்கப்பட வேண்டுமோ அப்படியெல்லாம் உரை கண்டு வழங்கிய பெருமை இவ்வுரையாசிரியரைச் சேரும். இதற்கு எல்லாம் வல்ல இறையருள் துணைபுரிந்துள்ளதை உணர்கிறோம்; அறிகிறோம்.

உரையாசிரியரின் பெருமையை வெளிப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்பு எங்களுக்கு வழங்கப்படவில்லை. ஏனெனில், இந்நூலின் பின் அட்டையில் ‘ஆசிரியரைப் பற்றி’ என்னும் பகுதியில் அவருடைய தமிழாசான் இரத்தினச் சுருக்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். அதன் பிறகும் நாங்கள் கூறுவது ஏற்படையதன்று. அவ்வாறு கூறினால் உண்மைக்கும் நகலுக்கும் உள்ள வேறுபாடாக இருக்கும்.

நாங்கள் செய்ய நினைப்பதெல்லாம் இறைவன் கட்டளைப்படி குருவடிவில் வெளிக் கொணரும் அய்யாவுக்கு நன்றி கூறக்கடமைப்பட்டுள்ளோம். எங்கள் விருப்பமே தன் விருப்பமாக ஏற்று அமுதத்தை அவ்வப்பொழுது பகுதி பகுதியாக உரையாசிரியர் வழங்க அதைத் தவணை முறையில் வெளிப்படுத்தி வருகிறோம். குன்றின் மேல் குடியிருக்கும் குமரனின் தமிழ்த் தொண்டைத் தன் சிரமேற் கொண்டு செம்மையாகப் பணி செய்யும் இப்பண்பாளரை வணங்குகின்றோம்; வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

இம்மண்ணிற்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் இத்திருமுருகாற்றுப் படை உரைநூல் சென்று சேர குருவருள் புரிந்த குமரக்கடவுளை வணங்குகின்றோம். குமரக் கடவுளின் அருளுக்குப் பாத்திரமாவதற்கு ஒரு பிறவி போதாது என்னும் உள்ளக் கிடக்கையை வெளிப்படுத்தி விடை பெறுகிறோம் தற்காலிகமாக!!

இறையருளும் தமிழ் அறிவும் என்றும் எல்லார்க்கும் சென்றடைய எல்லாம் வல்ல இறையை வணங்கி விடைபெறும் இனிய ஏழைத் தமிழர்கள்.

இவண்,
கண்டிகை கிராம மனிதநேய
இளைஞர் நற்பணி மன்றம்
கண்டிகை பூதூர்,
சென்னை-64.

“எல்லாம் அவன் செயல்”

முன்னுரை

3-5

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தோன்றிய இலக்கியங்கள், பிற்காலத்து மக்களுக்குப் பொருள் புரிந்து பயில்வதற்கு முடியாமல் போனதால் உரைநூல்கள் தோன்றின. இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர், அடியார்க்கு நல்லார் முதலிய உரையாசிரியர்கள் இடைக்காலத்தில் சங்க இலக்கியங்களுக்கும், தொல்காப்பியத்திற்கும், சிலம்பு முதலான காப்பியங்களுக்கும் உரை கண்டனர். இக்காலத்தில் அவ்வுரைகளைப் படித்துப் புரிந்து கொள்வதும் இடர்ப் பாடாகி விட்டது. எனவே, தற்போது பலர் எளிய உரை எழுதி வருகின்றனர்.

பத்துப்பாட்டில் முதற்பாடலாகிய திருமுருகாற்றுப்படைக்கு எளிமையாக உரை எழுத வேண்டும் என்று இலக்கிய உள்ளமும், மெய்யன்பும் வாய்க்கப்பெற்ற பாடியநல்லூர் உறையும் மனிதநேயச் செம்மல் திரு. கு. தியாகராசன் அவர்கள் பணித்தார்கள். பத்துப்பாட்டு முழுமைக்கும் உரை எழுத வேண்டும் என்னும் பேராவல் நெடுநாளாக என் உள்ளத்தில் ஊறிக் கிடந்தது. தியாகராசன் அவர்களின் கட்டளை என் நினைவுக்கு வடிவம் கொடுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

நக்கீரர் அருளிச் செய்த திருமுருகாற்றுப்படை தூய இலக்கியமாகவும், தெய்வமணம் கமழும் தீந்தமிழ்ப் பனுவலாகவும் திகழ்கின்றது. இந்நூலுக்கு உரை காண்பதற்கு நச்சினார்க்கினியர் செய்த பத்துப்பாட்டு உரையும், பெருமழைப்புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரனார் இயற்றிய பத்துப்பாட்டு உரையும் எனக்குத் துணை புரிந்தன.

என் இளமைக் காலத்தில் தமிழ்க் கல்வி பயிற்றுவித்து ஆளாக்கிய செந்தமிழ்க்குரிசில் புலவர் முத்து ஆபத்சகாயனார் அவர்களை இத்தருணத்தில் நான் நினைத்துப் பார்க்கிறேன். அவர் ஊட்டிய தமிழ் அறிவு தான் இப்பொழுது உரை எழுதும் அளவுக்கு என்னை வளர்த்திருக்கின்றது.

சிந்தையும், சொல்லும், செயலும் நேர்க்கோட்டில் அமையப்பெற்ற செந்தண்மையாளர் தியாகராசன் அவர்களின் ஊக்கத்தின் காரணமாக ஒளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவலுக்கும், மாணிக்கவாசகர் அருளிய சிவபுராணத்திற்கும், கந்தசஷ்டி கவசத்திற்கும், அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய நறுந்தொகைக்கும் உரை காணும் வாய்ப்பைப் பெற்றேன். அவ்வுரைகளைத் தம் செலவில் அச்சிட்டு இலவசமாக அனைவருக்கும் வழங்கி வரும் தியாகராசன் அவர்களின் கொடை உள்ளத்தை என்னென்று பாராட்டுவது! மேலும் "நற்றமிழ்ச் செல்வர் நால்வர்", "இராமாயண சாரம்" ஆகிய நூல்களையும் இத்திருச் செல்வர் வெளியிட்டு வழங்கியுள்ளார். இப்பெருமகனும், இவர்தம் இல்லத்தரசி திருமதி பாலாமணி அம்மையாரும், இவர்தம் இல்லறச்சோலையில் பூத்த வாசமலர்கள் திருமதி சரசுவதி செந்தில்நாதன், செல்வி கிருபாதேவி ஆகியோரும் திருவருள் நலத்தால் செழித்தோங்க எல்லாம் வல்ல இறைவனை இறைஞ்சுகின்றோம்.

என் பார்வைக் குறைபாடு ஒரு பொருட்டாகத் தெரியாத வண்ணம் எப்பொழுதும் எனக்குப் படித்தும் எழுதியும் வந்த - வருகின்ற அன்பு உள்ளங்களுக்கெல்லாம் என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன். இவ்வுரை நூல் செய்வதற்குப் படித்தும் எழுதியும் உதவிபுரிந்த பேரா. க. பிரீதா, என் மனைவி திருமதி சந்திரா, மகள் செல்வி வி. சுடர்விழி, என் தங்கை மகள் செல்வி ம. நாகராணி ஆகியோரை உளமார் வாழ்த்துகின்றேன்.

செந்தமிழ்ச் சோலை அன்பர்களுக்கும் என் அன்பு நண்பர்களுக்கும் என் வணக்கத்தையும், வாழ்த்துக்களையும் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

திருமுருகாற்றுப்படைக்கு உரைகண்ட பெருமக்களிடையே நானும் உரைகாணப் புகுந்தது என்னுள் எழுந்த ஆர்வத்தினாலேயே

ஆகும். இவ்வுரையில் குறைகள் இருப்பின் சுட்டிக் காட்டி உணர்த்துமாறு வேண்டுகிறேன். இதுபோன்ற செயல்கள் தமிழை மேலும் செழித்து வளரச் செய்யும் என்பது திண்ணம்.

புதுகும்முடிப்பூண்டி
31.03.2011

அன்பன்,
வ. விசயரங்கன்.

நற்றமிழ்ப்புலவர் நக்கீரர்

சங்க இலக்கியங்களாகிய பத்துப்பாட்டும், எட்டுத்தொகையும் நம் தமிழ் மொழியின் தொன்மையை உலகுக்குப் பறைசாற்றிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த இலக்கியங்களை வழங்கிய ஆன்றவிந்தடங்கிய கொள்கைச் சான்றோர்களாகிய சங்கப் புலவர்களுக்குத் தமிழகம் என்றென்றும் நன்றிக்கடன் பட்டிருக்கின்றது. இப்புலவ பெருமக்களுள் மதுரை கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரர் தலைமை சான்ற புலவராய்த் திகழ்ந்தார். 'கீரன்' என்பது இவர்தம் இயற்பெயர். 'ந' என்னும் அடைமொழி சேர்த்து நக்கீரர் என அழைக்கப்பட்டார். அக்காலத்தில் நப்பூதனார், நப்பசலையார், நக்கண்ணையார் போன்ற புலவர்கள் இவ்வாறு அழைக்கப்பட்டிருத்தல் காண்க.

நக்கீரர் பத்துப்பாட்டில் திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை ஆகிய இரு பாடல்களைப் புனைந்துள்ளார். மேலும் நற்றிணையில் ஏழு பாடல்களும், குறுந்தொகையில் எட்டுப் பாடல்களும், அகநானூற்றில் பதினேழு பாடல்களும், திருவள்ளுவ மாலையில் ஒரு பாடலும் பாடியுள்ளார்.

பதினோராந் திருமுறையில் அமைந்துள்ள "கையிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி" முதலான ஒன்பது நூல்களை இந்த நக்கீரரே இயற்றினார் என்று கூறப்படுகின்றது. ஆனால் இவர் இயற்றிய சங்கப் பாடல் நடையும் இந்த ஒன்பது நூல்களின் நடையும் முற்றிலும் வேறுபட்டு இருப்பதால் இந்நூல்களை நக்கீரதேவநாயனார் என்னும் மற்றொரு புலவர் செய்துள்ளார் எனத் தமிழறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தில் குயக்கொண்டான் என்பவன் வடமொழியை வாழ்த்தியும், தமிழைத் தாழ்த்தியும் பேசியது கண்டு வெகுண்டெழுந்த நக்கீரர் அவனை வசைபாடி அழித்தார்.

“முரணில் பொதியில் முதற்புத்தேள் வாழி

பரண கபிலரும் வாழி - அரணிய

ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக்கொண்டான்

ஆனந்தம் சேர்க சுவா”

என்று நக்கீரர் பாடியவுடன் குயக்கொண்டான் மாண்டு விழுந்தான். அவனுடைய நிலை கண்டு இரங்கிய மன்னனும் மற்றவர்களும் நக்கீரிடம் வேண்டிக் கொள்ளவே அவர் மீண்டும்,

“ஆரியம் நன்று தமிழ்தீ தெனவுரைத்த

காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டாணைச் - சீரிய

அந்தண் பொதியில் அகத்தியனார் ஆணையினால்

செந்தமிழே தீர்க சுவா”

என்னும் மந்திர மணித்தமிழ் வெண்பாவைப் பாடிக் குயக்கொண்டாளை உயிர்த்தெழுச் செய்தார். நக்கீரருடைய ஆன்ம ஆற்றலையும், நா வன்மையையும் தமிழ்ச் சொற்களுக்குள்ள மந்திர வலிமையையும் இச்செய்தி மூலம் நாம் அறியலாம்.

தருமி என்னும் புலவனுக்குச் சிவபெருமான் எழுதிக்கொடுத்த

“கொங்குதேர் வாழ்க்கை” எனத் தொடங்கும் பாடல் பொருட்குற்றம் உடையது என நக்கீரர் ஈசனிடத்தில் வாதிட்ட செய்தி அனைவரும் அறிந்தது. இதனால் அக்கால புலவர்களின் நெஞ்சின் உரத்தையும், நேர்மைத் திறத்தையும் நாம் அறியமுடிகின்றது. ஈசன் சினத்துக்கு ஆளாகி நோய்வாய்ப்பட்ட நக்கீரர் கயிலைக்குச் செல்ல முற்பட்டார். திருப்பரங்குன்றத்துக்கு அருகில் செல்லும்போது பூதம் ஒன்று அவரைப் பிடித்து மலைக்குகையில் அடைத்து வைத்தது. முருகன் மீது திருமுருகாற்றுப்படை பாடி முருகன் அருளால் விடுவிக்கப் பெற்றார் என்று கூறப்படுகின்றது.

நக்கீரரின் மகன் கொற்றன் என்பவராவார். இவர் தம் தந்தையாரின் பெயரைச் சேர்த்துக் “கீரங்கொற்றனார்” எனவும்

அழைக்கப் பெற்றார். நக்கீரர் இறையனார் களவியலுக்கு உரையைத் தம் மைந்தர் கீரங்கொற்றனுக்குத்தான் முதன்முதலில் உரைத்தார் எனக் கூறப்படுகிறது.

மதுரை மேலைமாசி வீதியில் நக்கீரர் திருக்கோயில் உள்ளது. அதில் நக்கீரர் திருஉருவச் சிலையும் உள்ளது. திருப்பரங்குன்றத்திலும், திருஈங்கோய்மலையிலும் நக்கீரர் திருவுருவச் சிலைகள் உள்ளன.

திருக்காளத்தியில் நக்கீரரால் பிரதிட்டை செய்யப்பட்ட நக்கீரலிங்கம் ஒன்றும் உள்ளது.

தமிழ்ப்பற்றுக்கும், நேர்மைதவறாத நியாய உணர்வுக்கும், ஆன்ம வலிமைக்கும் உறைவிடமாகத் திகழ்ந்த எண்ணற்ற புலவர்களை இத்தமிழ்த்திருநாடு கொண்டிருந்தது. அவர்களுள் தலையாயவர் நக்கீரர் என்றால் அது மிகையாகாது. நக்கீரர் பாடிய நற்றமிழ்ப் பாடல்களை மனத்தில் பதித்து அன்றாடம் பயின்று வருவோர்க்கு அப்புலவர் பெருமான் உடனிருந்து தெய்வப் பேராற்றலை அருளுவார் என்பது திண்ணம்.

திருமுருகாற்றுப்படை

நக்கீரர் இயற்றிய திருமுருகாற்றுப்படை சங்க இலக்கியமாகிய பத்துப்பாட்டில் முதலாவதாக அமைந்த இலக்கியமாகும். பத்துப்பாட்டில் ஐந்து இலக்கியங்கள் ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் அவை 1.திருமுருகாற்றுப்படை 2. பொருநராற்றுப்படை 3. சிறுபாணாற்றுப்படை 4.பெருபாணாற்றுப்படை 5.கூத்தராற்றுப்படை (மலைபடுகடாம்) என்பனவாகும்.

ஆற்றுப்படை என்பதற்கு வழிப்படுத்துதல் என்று பொருள். ஒரு மன்னனையோ, வள்ளலையோ, பாடிப்பரிசு பெற்றுவரும் கூத்தன், பாணன், பொருநன், விறலி முதலியவர்கள் பரிசு பெற வருகின்ற கூத்தன் முதலானவர்களை இன்ன வழியாகச் சென்று, இன்ன தலைவனைப் பாடி புகழ்ந்தால் பரிசு பெற்று வரலாம் எனக் கூறி, ஏற்கெனவே தான்பெற்று வரும் வளமான பரிசு பற்றியும் எடுத்துச் சொல்லி வழிப்படுத்துவர். இப்படி ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்த இலக்கியம் ஆற்றுப்படை எனப்படுகின்றது. இச்செய்தியைத் தொல்காப்பியர்,

“கூத்தரும் பாணரும் பொருநரும் விறலியும்
ஆற்றிடைக் காட்சி உறழத் தோன்றிப்
பெற்ற பெருவளம் பெறா அர்க் கறிவுறீஇச்
சென்று பயனெதிரச் சொன்ன பக்கமும்”

என்று குறிப்பிடுகின்றார். சங்க காலத்தில் புலவர்கள் ஒரு வேந்தனையும், அவன் நாட்டையும், அந்நாட்டில் அமைந்துள்ள நிலப்பாகுபாடுகளையும் வருணித்துப் பாடுவதற்கு இந்த ஆற்றுப்படை இலக்கிய உத்தியைப் பயன்படுத்தி கொண்டார்கள். அந்த வகையில் நக்கீரர் பெருமானும் முருகனையும், அவர்தம் படைவீடுகளையும்

பாடுவதற்கு ஆற்றுப்படை மரபைப் பின்பற்றினார் எனலாம். பத்துப்பாட்டில் இத்திருமுருகாற்றுப்படை தெய்வநலம் சான்றதாக விளங்குவதால் பிற்காலத்தில் பத்துப்பாட்டைத் தொகுத்தவர்கள் இத்திருமுருகாற்றுப்படையை முதலாவதாக வைத்துக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலைப் போல மதித்தனர். இப்பாட்டு அகவற்பாவால் அமைந்து 317 அடிகளைக் கொண்டு விளங்குகின்றது. ஏனைய ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் பரிசுபெற வருபவன் பெயரால் அமைந்திருக்கின்றன. அதாவது கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல் கூத்தாற்றுப்படை எனவும், பொருநனை ஆற்றுப்படுத்தும் நூல் பொருநராற்றுப்படை எனவும் பெயர் பெற்றிருப்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் திருமுருகாற்றுப்படை இத்தன்மையிலிருந்து மாறுபடுகிறது. பாட்டுடைத் தலைவனாகிய முருகப் பெருமான் பெயராலேயே அமைந்துள்ளது. அதாவது யாரிடத்தில் பரிசிலன் ஆற்றுப்படுத்தப்படுகிறானோ அத்தலைவன் பெயராலேயே இந்நூல் அமைந்துள்ளது. முருகனிடத்தில் திருவருள் பெற்றுவரும் அடியவன் ஒருவன் அங்ஙனம் அருள் பெற வருகின்ற அடியவனை ஆற்றுப்படுத்துவதாக நக்கீரர் பாடியுள்ளார். எனவே இத்திருமுருகாற்றுப்படை ஏனைய ஆற்றுப்படை நூல்களின் பெயர் அமைப்பிலிருந்து மாறுபடுகின்றது. இதற்குக் காரணம் உண்டு. இந்நூலை உள்ளம் பக்குவப்பட்டு ஒதுபவர் அனைவருமே ஆற்றுப்படுத்துவதற்கு உரியவர்களாவர். எனவேதான் நக்கீரர் முருகன் பெயரையே தலைப்பாகத் தந்து திருமுருகாற்றுப்படை என பெயரிட்டுள்ளார்.

இந்நூல் அழகும், மணமும், இளமையும், தெய்வத்தன்மையும் பொருந்திய முருகனையும் அவன் உறையும் இயற்கை எழில் கொஞ்சும் மலை வளத்தையும் தூய தமிழ்ச் சொற்களால் ஓவியம் போலத் தீட்டிக் காட்டுகின்றது. திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய்,

திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை என ஆறு பகுப்புகளைக் கொண்டு நக்கீரர் முருகன் திருவருள் திறத்தை ஒதுகின்றார்.

முருகனின் இறைமைத் தன்மையையும், அவன் தன் திருக்கோலத்தையும், மலைவளத்தையும், சூரர மகளிர் கோலம் புனைந்து ஆடிப்பாடும் அழகையும் மதுரைக்கு அருகே உள்ள திருப்பரங்குன்றத்தில் முருகன் இருந்தருளும் மாண்பையும் திருப்பரங்குன்றம் பகுதியில் பாடுகின்றார் நக்கீரர். முருகப் பெருமான் ஆறுமுகங்களோடும், பன்னிரு கைகளோடும் விளங்கும் காட்சியையும், அம்முகங்கள், கைகள் ஆற்றும் செயல்களையும் திருச்சீரலைவாய்ப் பகுதியில் விளக்குகின்றார். திருவாவினன்குடியில் முருகப் பெருமான் விளங்கி அருளும் காட்சியையும், அவனை வழிபட வினையிலிருந்து விடுபட்ட முனிவர்கள் முந்தி வருகின்ற தோற்றத்தையும், தங்கள் குறைகளைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகத் திருமால், இந்திரன், உருத்திரன் முதலான தேவர்கள் வருகின்ற காட்சியையும் திருவாவினன்குடிப் பகுதியில் விவரிக்கின்றார். திருவேரகப் பகுதியில் நாற்பத்து எட்டு ஆண்டுகள் பிரம்மச்சரிய நோன்பு நோற்ற இருபிறப்பாளர்கள் சரவணபவ என்னும் மந்திரம் அமைந்த மறை ஓதிக்கொண்டு முருகனை வழிபட வரும் காட்சியை வருணிக்கின்றார்.

குன்றுதோறாடல் பகுதியில் குன்றங்கள் தோறும் அக்குமரக்கடவுள் கோயில் கொண்டிருப்பதால் தேவராளன் என்னும் வெறியாடும் வேலன் கோலம் புனைந்து மகளிரோடு வெறியாடுகின்ற அழகையும், குன்றக் குரவர்கள் அலங்காரம் செய்து கொண்டு குரவைக் கூத்தாடும் நேர்த்தியையும் விளக்குகின்றார். பழமுதிர்சோலைப் பகுதியில் முருகன் இயற்கை எழில் கொஞ்சம் இடங்களில் எல்லாம் எழுந்தருளும் திறத்தையும் ஊர்ஊர்தோறும்

அவனுக்கு மறி அறுத்துப் படையலிட்டு விழா நடத்தும் சிறப்பையும் அவ்விடங்களில் அவனைக் கண்டு வழிபட வேண்டிய விதத்தையும் அவ்வாறு வழிபட்டால் அவன் திருவருள் புரியும் பாங்கையும் பைந்தமிழ்ப் பாடலாக வடிக்கின்றார்.

இவ்வாறு நக்கீரர் பெருமான் தமது நிறைமொழி ஆற்றலால் ஒதி அருளிய மறைமொழியாகிய திருமுருகாற்றுப்படையை தமிழ்கூறு நல்லுலகத்துப் புலவர் பெருமக்களும் கற்றறிந்தோரும் இலக்கிய நலம் உணர்ந்து பயின்று மகிழ்கின்றனர். இறைநெறி சாரும் மெய்யன்பர்கள் பக்தி உணர்வோடு நாள்தோறும் பாராயணம் செய்து மன ஒருமையற்றுப் பெரும்பயன் அடைந்து வருகின்றனர். சங்கத் தமிழ்ப் பனுவலாகவும் சைவ மணம் கமழும் பக்தி நூலாகவும் விளங்கும் இத்திருமுருகாற்றுப்படை தீண்டமிழ் நாட்டுக்குத் தெய்வஒளி வீசி என்றென்றும் திகழும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

திருச்சிற்றம்பலம்
நக்கீரர் அருளிய
திருமுருகாற்றுப்படை (மூலம்)

1. திருப்பரங்குன்றம்

உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
 பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு
 ஓவற இமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
 உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாள்
 செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை 5

மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்
 கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை
 வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
 தலைப்பெயல் தலைஇய தண்ணறுங் கானத்து
 இருள்படப் பொதுளிய பராஅரை மராஅத்து 10

உருள்பூந் தண்தார் புரளும் மாப்பினன்
 மால்வரை நிவந்த சேனுயர் வெற்பில்
 கிண்கிணி கவைஇய ஒண்செஞ் சீறடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பின் பணைத்தோள்
 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில் 15

பல்காசு நிரைத்த சில்கா முல்குல்
 கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பின்

நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிரிழைச்
சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
துணையோர் ஆய்ந்த இணையீ ரோதிச்

20

செங்கால் வெட்சிச் சீறித ழிடையிடுபு
பைந்தாட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருநுதல்
மகரப் பகுவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்

25

துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகஞ் சொீஇக் கருந்தகட்டு
உளைப்பூ மருதின் ஒள்ளிணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின் நெழுதரு கீழ்நீர்ச் செவ்வரும்பு
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக

30

வண்காது நிறைந்த பிண்டி ஒண்டளிர்
நுண்பூண் ஆகம் திளைப்பத் திண்காழ்
நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி விரிமலர்

35

வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
வெள்ளிற் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
கோழி யோங்கிய வென்றடு விறற்கொடி
வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலருடன்
சீர்திகழ் சிலம்பகம் சிலம்பப் பாடிச்

40

சூரர மகளிர் ஆடுஞ் சோலை

மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்

சூரும்பு மூசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தள்

பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்

பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கஉள் புக்குச்

45

சூர்முதல் தடிந்த சுடரிலை நெடுவேல்

உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்

சுழல்விழிப் பசுங்கண் சூர்த்த நோக்கின்

கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்

பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்டு

50

உருகெழு செலவின் அஞ்சுவரு பேய்மகள்

குருதி யாடிய கூருகிர்க் கொடுவிரல்

கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை

ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர

வென்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா

55

நிணந்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க

இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை

அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி

அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழிணர்

மாமுதல் தடிந்த மறுவில் கொற்றத்து

60

எய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்

சேவடி படருஞ் செம்மல் உள்ளமொடு

நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிந் துறையும்

செலவநீ நயந்தனை ஆயின் பலவுடன்
நன்னர் நெஞ்சத்து இன்னசை வாய்ப்ப

65

இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே
செருப்புகள் றெடுத்த சேணுயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போரரு வாயில்
திருவீர் நிருந்த தீதுதீர் நியமத்து

70

மாடமலி மறுகில் கூடற் குடவயின்
இருஞ்சேற் றகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கட்கமழ் நெய்தல் ஊதி ளற்படக்
கண்போல் மலர்ந்த காமரு சுனைமலர்

75

அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்றமர்ந் துறைதலும் உரியன் அதா அன்று

2. திருச்சீரலைவாய்

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்
வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வரப்
படுமணி யிரட்டு முருங்கிற் கடுநடைக்

80

கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்
கால்கிளர்ந் தன்ன வேழமேல் கொண்டு
ஐவே றுருவிற் செய்வினை முற்றிய

முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
மின்னுறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப

85

நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை பொலங்குழை
சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ
அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்
மனனேர்பு எழதரு வாணிற முகனே

90

மாயிருள் ஞாலம் மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுகம் ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்தினி தொழுகிக்
காதலின் உவந்து வரங்கொடுத் தன்றே ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ

95

அந்தணர் வேள்வியோர்க் கும்மே ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏழுற நாடித்
திங்கள்போலத் திசைவிளக் கும்மே ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடுகளம் வேட் டன்றே ஒருமுகம்

100

குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந் தன்றே
ஆங்கம், மூவிரு முகனும் முறைநவின் றொழுகலின்
ஆரந் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பிற்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு

105

வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள்
 விண்ணெலல் மரபின் ஐயர்க் கேந்தியது
 ஒருகை உக்கஞ் சேர்த்தியது ஒருகை
 நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசைஇயது ஒருகை
 அங்குசங் கடாவ ஒருகை இருகை 110

ஐயிரு வட்டமொடு எஃகுவலந் திரிப்ப ஒருகை
 மார்பொடு விளங்க ஒருகை
 தாரொடு பொலிய ஒருகை
 கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப ஒருகை
 பாடின படுமணி இரட்ட ஒருகை 115

நீன்றவிசம்பின் மலிதுளி பொழிய ஒருகை
 வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட
 ஆங்கப் பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி
 அந்தரப் பல்லியங் கறங்கத் திண்காழ்
 வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை ஞ்ரவ 120

உரந்தலைக் கொண்ட உருமிடி முரசமொடு
 பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி அகவ
 விசம்பா றாக விரைசெலல் முன்னி
 உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குயர் விழுச்சீர்
 அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே; அதாஅன்று; 125

3. திருஆவினன்குடி

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்
மாசற இமைக்கும் உருவினர் மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்பெழுந் தியங்கும் யாக்கையர் நன்பகல் 130

பலவுடன் கழிந்த உண்டியர் இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர் யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சியர் இடும்பை 135

யாவதும் அறியா இயல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகந் தன்ன மாசில் தூவுடை
முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைகூழ் ஆகத்துச்
செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின் 140

நல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
மென்மொழி மேவலர் இன்னரம்பு உளர
நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவிர்தளிர் புரையும் மேனியர் அவிர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலையர் இன்னகைப் 145

பருமந் தாங்கிய பணிந்தேத் தல்குல்
 மாசின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவொ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்று
 அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுந்திறற்
 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப் 150

புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்
 உமையமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்
 மூவெயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும்
 நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல் 155

வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்து
 ஈரிரண் டேந்திய மருப்பின் எழினடைக்
 தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
 எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும்
 நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைஇய 160

உலகங் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்
 பலர்புகழ் மூவருந் தலைவ ராக
 ஏழுறு ஞாலந் தன்னில் தோன்றித்
 தாமரை பயந்த தாவில் ஊழி
 நான்முக வொருவற் சுட்டிக் காண்வரப் 165

பகலில் தோன்றும் இகலில் காட்சி
 நால்வே ரியற்கைப் பதினொரு மூவரொடு
 ஒன்பதிற் றிரட்டி உயர்நிலை பெற்றீயார்

மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு

வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்

170

தீயெழுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட

உருமிடித் தன்ன குரலினர் விழுமிய

உறுகுறை மருங்கில்தம் பெருமுறை கொண்மார்

அந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காணத்

தாவில் கொள்கை மடந்தையொடு சின்னாள்

175

ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; அதாஅன்று;

4. திரு ஏரகம்

இருமூன் றெய்திய இயல்பினின் வழாஅது

இருவர்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி

அறுநான் கிரட்டி இளமை நல்லியாண்டு

ஆறினிற் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை

180

மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து

இருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து நுவல

ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணூண்

புலராக் காழகம் புலர உடஇ

உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து

185

ஆறெழுத் தடக்கிய அருமறைக் கேள்வி

நாவியல் மருங்கின் நவிலப் பாடி

விரையறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுவந்து

ஏரகத் துறைதலும் உரியன், அதாஅன்று;

5. குன்றுதொறாடல்

பைங்கொடி நறைக்காய் இடையிடுபு வேலன் 190
 அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
 வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்
 நறுஞ்சாந் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
 கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
 நீடமை விளைந்த தேக்கள் தேறல் 195

குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து
 தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர
 விரலுளர்ப் பவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கால்
 குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
 இணைத்த கோதை அணைத்த கூந்தல் 200

முடித்த குல்லை இலையுடை நறும்பூச்
 செங்கால் மராஅத்த வாலிணர் இடைஇடுபு
 கரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
 திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ
 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரொடு 205

செய்யன் சிவந்த ஆடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்தளிர் துயல்வருங் காதினன்
 கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
 தகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங் 210
 கொடியன் நெடியன் தொடியணி தோளன்

நரம்பார்த் தன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
 மருங்கில் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முழுவறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி

215

மென்தோள் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
 குன்றுதொ றாடலும் நின்றதன் பண்பே: அதாஅன்று;

6. பழமுதிர்சோலை

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
 வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
 ஊரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினும்

220

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
 வேலன் தைஇய வெறியயர் களனும்
 காடுங் காவுங் கவின்பெறு துருத்தியும்
 யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்

225

மன்றமுஞ் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும்
 மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
 நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐதுரைத்துக்
 குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
 முரண்கொள் உருவின் இரண்டுடன் உடேஇச்

230

செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
 மதவலி நிலைஇய மாத்தாட் கொழுவிடைக்

குருதியொடு விரைஇய தூவெள் ளரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇச்
சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்

235

பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற அறுத்துத் தூங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழிசை அருவியொடு இன்னியங் கறங்க

240

உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க
முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்
ஆடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்

245

கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
ஆண்டாண் டுறைதலும் அறிந்த வாறே
ஆண்டாண் டாயினும் ஆகக் காண்டக

250

முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சுனை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ

255

ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
 இழைஅணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
 வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ 260

மாலை மார்ப நூலறி புலவ
 செருவில் ஒருவ பொருவிறல் மள்ள
 அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்தர் ஏறே
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ 265

குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே
 அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நசையுநர்க் கார்த்தும் இசைபே ராள 270

அலந்தோர்க்(கு) அளிக்கும் பொலம்பூண் சேஎய்
 மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா(டு) அகலத்துப்
 பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்
 சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி 275

போர்மிகு பொருந குரிசில் எனப்பல
 யானறி அளவையின் ஏத்தி ஆனாது
 நின்னளந் தறிதல் மன்னுயிர்க் கருமையின்

நின்னடி உள்ளி வந்தனென் நின்னொடு

புரையுநர் இல்லாப் புலமை யோயெனக்

280

குறித்தது மொழியா அளவையிற் குறித்துடன்

வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூனியர்

சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி

அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்

வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென

285

இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித்

தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்

வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந் தெய்தி

அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்

மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி

290

அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவல்நின் வரவென

அன்புடை நன்மொழி அளைஇ விளிவின்று

இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து

ஒருந் யாகித் தோன்ற விழுமிய

பெறலரும் பரிசில் நல்குமதி பலவுடன்

295

வேறுபல் துகிலின் நுடங்கி அகில்குமந்து

ஆர முழுமுதல் உருட்டி வேரல்

பூவுடை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு

விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த

தண்கமழ் அலரிறால் சிதைய நன்பல

300

ஆசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை

நாக நறுமலர் உதிர யுகமொடு

மாமுக முசுக்கலை பனிப்பப் பூநுதல்

இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று

முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று

305

நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா

வாழை முழுமுதல் துமியத் தாழை

இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்

கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற

மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்

310

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலொடு

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன

குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்

பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்டு

ஆமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேண்நின்று

315

இழுமென இழிதரும் அருவிப்

பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே!

தனி வெண்பாக்கள்

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்

புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்

இளையாய் அழகியாய் ஏறுர்ந்தான் ஏறே

உளையாய்என் உள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பனிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தில்வாழ் வே.

அஞ்ச முகந்தோன்றின் ஆறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே - யொருகைமுகன்

தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா - பூக்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

பரங்குன்றிற் பன்னிருக்கைக் கோமான்றன் பாதம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினைந்த எல்லாந் தரும்.

கட்டளைக் கலித்துறை

ஒருமுரு காவென்றன் உள்ளங் குளிர உவந்துடனே
வருமுரு காவென்று வாய்வெரு வாநிற்பக் கையிங்ஙனே
தருமுரு காவென்று தான்புலம் பாநிற்பத் தையல்முன்னே
திருமுரு காற்றுப் படையுட னேவருஞ் சேவகனே.

திருச்சிற்றம்பலம்

நக்கீரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை

உரை

1. திருப்பரங்குன்றம்

முருகன் பெருமை

உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு

பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்கு

ஓவற இமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி (1-3 அடிகள்)

பொருள்:

உலகத்தில் வாழும் உயிர்கள் மகிழ்ச்சி அடையுமாறு, மேரு மலையை வலப்பக்கமாக சூழ்ந்து எழுந்து வானத்தில் செல்லுகின்ற, பலரும் வணங்கும் கதிரவன் கிழக்குக் கடலில் உதித்துத் தோன்றுவதைப் போல அன்பர்கள் தம் ஒடுங்கிய உள்ளத்தில் ஒளிர்வனாகவும் அவர்தம் கருத்துக்கு எட்டாமல் வெகுதூரத்தில் விளங்கித் தோன்றும் இயற்கை ஒளியாகவும் திகழ்கின்றான்.

விளக்கம்:

உலகம் என்றது உலகத்தில் வாழும் உயிர்களைக் குறித்தது. இதனை “உவப்ப” என்னும் சொல்லால் அறியலாம். உயிர்கள் மகிழ்மே அல்லாது பூமிக்கு அவ்வுணர்ச்சி நிகழாது.

கதிரவனைக் கடவுளாக மக்கள் வணங்கியமையால் “பலர் புகழ் ஞாயிறு” என்றார் நக்கீரர்.

“ஓஅற இமைக்கும” - இடைவிடாமல் ஒளிரும்

சேண் - சேய்மை (தொலைவு)

அவிர்ஒளி - சுடரும் ஒளி

கடலில் தோன்றும் இளங்கதிர்ச் செல்வன் உலகத்தின் புற இருளை ஒட்டி உயிர்களுக்குப் பொருள்கள் மீதான தெளிவை

ஏற்படுத்துகிறான். இறைவனாகிய முருகன் அன்பர்கள் அகஇருளை நீக்கி ஞானப் பொருள் தெளிவை உண்டாக்கிப் பேரின்பத்தை ஊட்டுகிறான்.

நீலக்கடலில் செஞ்ஞாயிற்றுச் செல்வன் தோன்றுவது போல நீல மயில் மீது செவ்வேள் முருகன் எழுந்தருளித் திருவருட்காட்சி வழங்குகின்றான்.

அறக்கருணையும் மறக்கருணையும்

உறுநர்த் தாங்கிய மதனுடை நோன்றாள்
செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன் (4-6 அடிகள்)

பொருள்:

தன்னைச் சரணடைந்த மெய்யடியார்களின் குற்றங்களைப் போக்கித் தாங்கவும், அவர்களுடைய ஆணவ மறைப்பால் ஏற்படும் அறியாமையை உடைக்கவும் செய்கின்ற வலிமையான திருவடிகளையும், தன்னைச் சேராது தருக்கித் திரியும் பகைவர்களை அழிக்கின்ற இடியை ஒத்த பெரிய கைகளையும் உடையவன். குற்றமற்ற கற்பிணையும் ஒளி பொருந்திய நெற்றியினையும் கொண்ட தெய்வயானையின் கணவனாய் விளங்குபவன்.

விளக்கம்:

உறுநர் - முருகனை சரணடையும் அன்பர்கள்

மதன் - ஆணவம் (அறியாமை)

நோந்தான் - வலிமை பொருந்திய திருவடிகள்

செருநர் - பகைவர். இங்கு அசுரர்களையும்,

மனிதர்களுள் அசுரத் தன்மையோடு விளங்குபவர்களையும் குறிக்கின்றது.

செல் - மேகம் இடியைக் குறித்தது. இடி விழுந்து அழித்தல் போல இங்கு பகைவரை அழிக்க வல்லது முருகன் தடக்கை.

முருகனின் திருவடிகள் அவன் அன்பர்களைக் காக்கும் அறக்கருணையையும், திருக்கரங்கள் அவன் தீமையை அழிக்கும் மறக்கருணையையும் புலப்படுத்துகின்றன.

அருள் சக்தியே இறைவனுக்குத் துணையாய் இருந்து இறைவன் தன் ஆணையை நிகழ்த்தி அண்ட பேரண்டங்களை இயக்குகின்றது. ஆகவே

“மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்” என்று நக்கீரர் பாடுகின்றார்.

“அருளது சத்தி யாகும் அரன்தனக் கருளையின்றித் தெருள்சிவ மில்லை அந்தச் சிவமின்றிச் சத்தி யில்லை” என்று சிவஞான சித்தியார் பாடுதல் காண்க.

மறுவில் கற்பு - குற்றமில்லாத கற்பு

வாள் + நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய தெய்வ யானை.

கடப்ப மாலை சூடியவன்

கார்கோள் முகந்த கமஞ்சூல் மாமழை

வாள்போழ் வீகம்பில் வள்ளுறை சிதறித்

தலைப்பெயல் தலைஇய தண்ணறுங் கானத்து

இருள்படப் பொதுளிய பராஅரை மராஅத்து

உருள்பூந் தண்தார் புரளும் மார்பினன் (7 முதல் 11 அடிகள்)

பொருள்:

மேகமானது கடலில் நீரை முகந்து வந்தது. நீர் நிறைந்த அக்கருமுகில் செங்கதிரும், வெண்மதியும் ஒளியால் இருளறுக்கும் வானத்தில் பெரிய நீர்த் தாரைகளை மழையாகப் பெய்தது. அவ்வாறு

பெய்த முதல் மழை காரணமாகக் குளிர்ச்சியடைந்து நறுமணம் சூழ்ந்த காட்டில் இருள் சூழுமாறு தழைத்து வளர்ந்த பருத்த அடிப்பாகத்தை உடைய கடம்ப மரத்தில் பூத்த தேர்ச்சக்கரம் போன்ற வட்டவடிவமான கடம்ப மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை தவழும் மார்பையுடையவனாய் முருகன் திகழ்கின்றான்.

விளக்கம்:

கார்கோள் - கடல் கார் மேகமானது நீரை முகந்து கொள்ளுவதற்கு இடமாய் இருத்தலால் கடலானது “கார்கோள்” என்று பெயர் பெற்றது.

கமம் - நிறைவு

வாள்போழ் விசம்பு - சூரிய சந்திர ஒளிகளால்

இருள் அறுக்கப்படும் வானம்.

வள்ளுறை - பெரிய மழைத்துளி

தலைப்பெயல் - மழைக்கால தொடக்கத்தில் பெய்யும்

முதல் மழை

உருள் பூ - தேர்ச்சக்கரம் போன்ற கடம்ப மலர். வட்ட வடிவமான பூ என்றாலும் பொருந்தும்.

கடம்ப மலர் கார்காலத்தில் மலரும் ஆதலால் மழையின் வருகையைக் கூறி அங்ஙனம் மழை பெய்தலால் மலர்ந்த கடம்ப மலரை முருகன் மார்பில் அணிந்தான் என நக்கீரர் பாடுகிறார். மழையின் இன்றியமையாமை இப்பகுதியில் உரைக்கப்படுகின்றது.

பராரை மராத்து உருள்பூ

“பருஅரை மரம்” - அதாவது பருத்த அடிப்பக்கத்தை உடைய கடம்ப மரத்தில் பூத்த மலர்.

கடம்ப மாலையைச் சூடியதால் முருகனுக்கு கடம்பன் என்னும் பெயருண்டு.

சூரர மகளிர்

மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பில
 கிண்கிணி கவைஇய ஒண்செஞ் சீறடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய நுகப்பின் பணைத்தோள்
 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகில்
 பல்காசு நிரைத்த சில்கா ழுல்குல்
 கைபுனைந் தியற்றாக் கவீன்பெறு வனப்பின்
 நாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை அவிரீழைச்
 சேணிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித் (12-19 அடிகள்)

பொருள்:

பெரிய மூங்கில்கள் வளர்ந்துள்ள மிக உயர்ந்த மலையிலே சிறு சதங்கை அணிந்த ஒளி பொருந்திய சிவந்த பாதங்களையும், திரண்ட கால்களையும் வளைத்து ஒல்கிய இடையினையும் மூங்கில் போன்ற தோள்களையும் இந்திர கோப பூச்சியைப் போன்ற நிறந் தோய்த்து எடுக்கப்படாத, இயல்பாகவே சிவந்த அழகிய ஆடையினையும், பல மணிகளால் வரிசைபட தொடுக்கப்பட்ட சில வடங்கள் உடைய மேகலை அணிந்த அல்குலையும், ஒருவர் தம் கைகளால் அலங்கரித்துச் செய்யாத இயற்கை எழிலையும், சாம்பூநதமென்னும் உயர்ந்த பொன்னால் இழைத்து செய்யப்பட்ட அணிகலன்களை அணிந்தும், தொலைதூரத்தையும் கடந்து ஒளிவீசுகின்ற குற்றம் தீர்ந்த திருமேனியையும் உடையவராய் சூரர மகளிர் என்னும் தெய்வ மகளிர் விளங்குவர்.

விளக்கம்:

மால் வரை

கிண்கிணி

- பெருமூங்கில்

- சிறு சதங்கை

ஒண்செஞ்சீறடி- ஒளிவீசும் சிறிய சிவந்த பாதம்

நுசுப்பு - இடை

கோபம்- இந்திர கோபம் என்னும் சிவந்த நிறமுடைய பூச்சி:

இதனைத் தம்பலப் பூச்சி என்றும் அழைப்பர்.

தோயாப் பூந்துகில் - சாயம் தோய்க்கப்படாத சிவந்த

அழகிய ஆடை

பல்காசு- பல மணிகள்

சில்காழ்- சில வடங்களையுடைய மேகலை

காஞ்சி என்னும் அணிகலன் எட்டு வடங்களையும், மேகலை ஏழு வடங்களையும், கலாபம் என்னும் அணிகலன் பதினாறு வடங்களையும், பருமம் என்னும் அணிகலன் பதினெட்டு வடங்களையும், விரிசிகை என்னும் அணிகலன் முப்பத்திரண்டு வடங்களையும் உடையவை என்று ஒரு பழைய வெண்பா கூறுகின்றது. இவை அனைத்துமே இடை அணிகலன்கள் ஆகும்.

“எண்கோவை காஞ்சி எழுகோவை மேகலை

பண்கொள் கலாபம் பதினாறு - கண்கொள்

பருமம் பதினெட்டு முப்பத்திரண்டு

விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று”

இவ்வெண்பாவைச் சான்று காட்டும் நச்சினார்க்கினியர் இவ் வணிகலன் களுள் மேகலை மட்டும் எழுகோவை கொண்டிருப்பதால் “சில்காழ்” என்பதற்கு மேகலை என்று பொருள் கூறுகின்றார்.

கவின் - அழகு

வனப்பு - பொதுவாக அழகு என்னும் பொருளில் கூறினாலும் பல உறுப்பும் திரண்டவழிப் பெறுவதோர் அழகு என உரையாசிரியர் கூறுகிறார்.

“நாவலொடு பெயரிய பொலம்” - சாம்பு நதம் என்னும் பெயருடைய பொன். சம்பு என்பது நாவல் மரத்தின் வடமொழிப் பெயர்.

நாவல் பழச்சாறு பாயும் சம்பு நதியில் தோன்றும் பொன் என்று கூறி முன்னோர் அதனை சாம்பு நதம் என்று அழைத்தனர்.

சாதரூபம், கிளிச்சிறை, ஆடகம், சாம்புநதம் என்னும் நால்வகைப்பட்ட பொன்னில், சாம்புநதமே உயர்ந்தது என்பர்.

"சாத ரூபங் கிளிச்சிறை ஆடகம்

சாம்பு நதமென வோங்கிய கொள்கையிற்

பொலந்தெரி மாக்கள்"

எனச் சிலம்பில் இளங்கோவடிகள் இசைத்தல் காண்க.

"பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்பு நதம்"

எனத் திருவள்ளுவமாலை பாடுதலும் இங்கு நோக்கத் தக்கது. இப்பகுதியில் சூரர மகளிரின் தோற்றம் வர்ணிக்கப்படுகிறது.

சூரர மகளிரின் செயல்கள்

துணையோர் ஆய்ந்த இணைநர் ஓதிச்
செங்கால் வெட்சிச் சீறிதழ் இடை இடுபு
பைந்தாள் குவளைத் தாஇதழ் கிள்ளித்
தெய்வ உத்தியொடு வலம்புரி வயின் வைத்துத்
திலகம் தைஇய தேம்கமழ் திரு நதல்
மகரப் பகுவாய் தாழ மண்ணுறுத்துத்
துவர முடித்த துகள் அறும் முச்சிப்
பெருந்தண் சண்பகம் செர்இ கருந்தகட்டு
உளைப்பு மருதின் ஒள் இணர் அட்டிக்
கிளைக்கவின்று எழுதரு கீழ் நீர்ச்செவ்வரும்பு
இணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் (20-30)

பொருள்:

அச்சுரர மகளிர் தமது தோழியர் நல்லது என்று ஆராய்ந்த, நெய் பூசப்பட்ட கூந்தலில் சிவந்த காமபுடைய வெட்சிப் பூவின் சிறிய இதழ்களை இடையில் இட்டுப் பசுமையான தண்டினையுடைய குவளை மலரின் இதழ்களையும் கிள்ளியிட்டு தெய்வ உத்தி என்னும் தலையணியையும், வலம்புரிச் சங்கின் வடிவமுடைய தலையணியையும் வைக்க வேண்டிய இடங்களில் வைத்து திலகமிட்ட மணம் கமழும் அழகிய நெற்றியில் சுறாமீனின் பிளந்த வாய் போன்ற மகரப் பருவாய் என்னும் தலைக்கோல அணியை தொங்குமாறு வைத்து முற்றிலும் பொருந்துமாறு முடித்த அழகிய கொண்டையில் பெரிய சண்பகப் பூவைச் செருகிக்கரிய புறஇதழையும் உள் அழகையும் உடைய மருத மலர்க் கொத்தையும் இட்டு நீரில் கிளையாகப் பிரிந்து பூத்த செவ் வரும் புகளைக் கொண்டு தொடுத்த மாலையை அக்கொண்டையைச் சுற்றி வளைத்துக் கட்டினார்.

விளக்கம்:

துணையோர் - தோழியர்

இணைநர் ஓதி - ஒழுங்காக வளர்ந்த நெய் தடவப்பட்ட கூந்தல்

தெய்வ உத்தி - இது ஒரு தலையணி ஆகும். இதை சீதேவி

என்றும் அழைப்பார்.

மகரப் பருவாய் - மகரம் என்னும் சுறாமீனின் பிளந்த

வாய்ப் போன்ற அமைப்புடைய தலையணி

முச்சி - கொண்டை

அதாவது சூரர மகளிர் கூந்தலில் வெட்சிப் பூவின் இதழையும், குவளைப் பூவின் இதழையும் வைத்து அவற்றோடு கூடத் தெய்வ யுத்தி, வலம்புரி, மகரப் பருவாய் ஆகிய தலையில் வைத்துக் கொள்ளும்

அணிகலன்களை அவற்றிற்குரிய இடங்களில் வைத்துத் திருத்தமாகக் கொண்டை போட்டு, அக்கொண்டையில் செண்பகப்பூவையும், மருதப் பூங்கொத்தையும் செருகி அக்கொண்டையைச் சுற்றி செவ்வரும்பு மாலையை வளையக் கட்டி அழகு செய்கின்றனர்.

சூர மகளிர் விளையாட்டு

துணைத்தக

வண்காது நிறைந்த பீண்டி ஒண் தளிர்
 நுண்புண் ஆகம் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறுங்குறடு உரிஞ்சிய பூங்கேழ்த் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதுஇணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 குவிமுகிழ் இளமுலைக் கொட்டி வீரிமலர்
 வேங்கை நுண்தாது அப்பிக் காண்வர
 வெள்ளில் குறுமுறி கிள்ளுபு தெறியாக்
 கோழி ஒங்கிய வென்று அடுவிறற்கொடி
 வாழிய பெரிது என்று ஏத்திப் பலர்உடன்
 சீர்திகழ் சிலம்புஅகம் சிலம்பப் பாடிச்
 சூர மகளிர் ஆடும் சோலை (31-41)

பொருள்:

மேலும் அச்சூர மகளிர் தங்கள் அளவொத்து திகழும் காதுகளில் அசோகின் சிவந்த தளிர்களைச் செருகிக் கொண்டனர். நீண்ட அத்தளிர்கள் அம்மகளிரின் நுட்பமான வேலைப்பாடு அமைந்த பூண் அணிந்த மார்பில் தவழ்ந்தன. அவர்கள் திண்மையான உறுதியாய் இருந்த மணம் மிகுந்த சந்தனக் கட்டையைத் தேய்த்து உண்டாகிய

அழகிய வண்ணக் குழம்பை மார்பகங்களில் அப்பிக் கொண்டனர். அச்சந்தனக் குழம்பு மருத மலர்க் கொத்தைப் போல இருந்தது. அவ்வாறு அப்பிக் கொண்ட சந்தனக் குழம்பின் மீது வேங்கை மலரின் மகரந்தத் தூளை அப்பிக் கொண்டனர். அதன்மீது விளா மரத்தின் இளந்தளிர்களைக் கிள்ளித் தூவிக் கொண்டனர். அதன் பின்னர் "கோழிச்சேவல் உயர்ந்து நிற்கும் பகைவரை வென்று அழிக்கும் வெற்றிக் கொடியானது பெருமையுற்று வாழ்வதாக" என்று பலரும் சேர்ந்து வாழ்த்தி அம்மலையே எதிர் ஒலிக்குமாறு பாடி அம்மலையில் இருந்த சோலையில் மகிழ்ந்து ஆடினர்.

விளக்கம்:

பிண்டி - அசோக மரம்

நுண்பூண் - நுண்ணிய வேலைப்பாடு அமைந்த அணிகலன்.

பூணுவதால் பூண் எனப் பெயர் பெற்றது.

ஆகம் - மார்பு

திண்காழ் நறுங்குறடு - வயிரம் பாய்ந்த மணம் மிகுந்த

சந்தனக் கட்டை

தேய்வை - சந்தனக் குழம்பு, தேய்க்கப்படுவதால்

"தேய்வை" என்று ஆயிற்று

வெள்ளில் குறுமுறி - விளா மரத்தின் இளம் தளிர்

சிலம்பகம் - மலை சிலம்புதல் என்றால் ஒலி எழுப்புதல் என்று

பொருள். மலையின் எதிரில் நின்று ஒலி எழுப்பினால் எதிர் ஒலிக்கும்.

ஆகவே சிலம்பு என்று மலை பெயர் பெற்றது.

முன்னர் முருகப் பெருமானின் கடப்ப மாலையைக் கூறிய நக்கீரர் இப்பகுதியில் அப்பெருமானின் சேவற் கொடியைக் காட்டுகின்றார்.

முருகனின் அடையாளப் பூ

மந்தியும் அறியா மரன்பயில் அடுக்கத்துச்
சுரும்பும் மூசாச் சுடர்ப் பூங் காந்தள்
பெருந்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன் (42 - 44)

பொருள்:

மரமேறுவதில் மிகுந்த பயிற்சி உடைய குரங்குகளும் கூட ஏற முடியாத நெடிந்தோங்கிய மரங்கள் செழித்திருக்கும் அம்மலையின் இடத்தில் (முருகனுக்குரிய பூ என்பதனால்) வண்டுகளும் மொய்க்காத நெருப்புப் போன்ற நிறமுடைய காந்தள் மலர்கள் பூத்து இருக்கின்றன. அப்பூக்களால் தொடுத்த பெரிய குளிர்ந்த கண்ணியை முருகன் தலையில் சூட்டிக் கொண்டு விளங்குகின்றான்.

விளக்கம்:

மரன்	- மரம் - ஈற்றுப்போலி
அடுக்கம்	- பக்க மலைகள் கொண்டது
சுரும்பு	- வண்டு
கண்ணி	- தலையில் சூட்டிக்கொள்ளும் மாலை
தார்	- தோளில் அணியும் மாலை
சென்னி	- தலை, இப்பகுதியில் முருகனின்

அடையாளப் பூ சுட்டப்படுகின்றது.

பேய்மகள் இயல்பு

பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்க உள்புக்குச்
 சூர்முதல் தடிந்த சுடர்இலை நெடுவேல்
 உலறிய கதுப்பின் பிறழ்பல் பேழ்வாய்ச்
 கழல்வீழிப் பசுங்கண் சூர்த்த நோக்கின்
 கழல்கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
 பெருமுலை அலைக்கும் காதின் பிணர்மோட்டு
 உருகெழு செலவின் அஞ்சவரு பேய்மகள் (45 - 51)

பொருள்:

முருகப் பெருமான் எறிந்த ஒளிவீசும் அகன்ற நுனியையுடைய வேலானது பாறை முதிர்ந்த கடல் கலங்குமாறு உள்ளே புகுந்து அக்கடலுள் மாமரமாய் நின்ற சூரபன்மன் என்னும் அசுரர் தலைவனை அழித்தது. அங்ஙனம் நிகழ்ந்த அப்போர்க் களத்தில் எண்ணெய் பூசப்படாமல் உலர்ந்த தலைமயிரையும், வரிசை இல்லாமல் பிறழ்ந்து கிடந்த பற்களையும், பெரிய வாயினையும், சினத்தால் சுழலும் விழி பொருந்திய பச்சைக் கண்களையும், அச்சம் தரும் பார்வையையும், பிதுங்கிய கண்களையுடைய ஆந்தையும் நஞ்சை உடைய பாம்பும், தொங்குவதால் மார்பகங்களைத் தொட்டுக் கொண்டு நீளும் காதுகளையும், சுரசுரப்பான பெரிய வயிற்றையும், பிறர்க்கு அச்சம் தரும் நடையையும் உடைய பேய்மகள் கண்டார் அஞ்சும்படி தோன்றினாள்.

விளக்கம்:

பார்	- பாறை
சூர்முதல்	- சூரர்களின் தலைவன் சூரபன்மன்
கதுப்பு	- தலைமயிர்

பேழ்வாய் - பெரிய வாய்

மோடு - வயிறு

உருகெழு செலவு - அச்சம் தரும் நடை

"கழல் கண் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப் பெருமுலை அலைக்கும் காத்" என்பது பேய் மகள் தன் இரு செவிகளில் ஆந்தையையும், பாம்பையும் அணிகலனாக அணிந்துக் கொண்டதால் இரு காதுகளும் நீண்டு போய் அவளது மார்புகளில் புரண்டு வருத்தியது என நக்கீரர் வருணிக்கின்றார்.

பேய் மகள் செயல்

குருதி ஆடிய கூர்உகிர்க் கொடுவிரல்
கண்தொட்டு உண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
ஒண்தொடித் தடக்கையின் ஏந்தி வெருவர
வென்றுஅடு விறற் களம் பாடித்தோள் பெயரா
நிணம்தின் வாயள் துணங்கை தூங்க (52 - 56)

பொருள்:

அப்பேய் மகள் போர்க்களத்தில் ஓடிய செங்குருதியை தன் கைவிரல்களால் துழாவினாள். குருதி படிந்த அவ்விரல்களால் கண்களைத் தோண்டி உண்டாள். கண்களைத் தோண்டி உண்ட தீய நாற்றம் வீசும் அக்கரிய தலையை வளையல் அணிந்த தன் பெரிய கையால் ஏந்திக் கொண்டு, கண்டோர் அஞ்சுமாறு பகைவரை எதிர்நின்று முருகன் அழித்த அப்போர்க் களத்தைப் பாடிய வண்ணம் பிணத்தைத் தின்கின்ற வாயை உடையவளாகத் துணங்கை கூத்தாடினாள்.

விளக்கம்:

கூர் உகிர் - கூரிய நகம்

கொடுவிரல் - குருதி அலைந்தும், கண்ணைத் தோண்டி உண்டும் கொடிய செயல்புரிந்ததால் "கொடுவிரல்" என்றார்.

தொட்டு - தோண்டி

கழிமுடை - மிகுதியான கெட்ட வாசனை

ஒண்தொடி - ஒளி பொருந்திய வளையல்

வெருவர - அச்சம் தோன்ற

நிணம் - இறைச்சி

போர்க்காலத்தில் வெட்டுண்டு வீழ்ந்த உடல்களைப் பேய்மகள் திண்ணும் காட்சியை இலக்கியங்கள் பலவாறாகப் பாடுகின்றன.

"நிணம் வாய்ப்பெய்த பேய்மகள்

இணை யொலியிமிழ் துணங்கைச்சீர்" என்று மதுரைக் காஞ்சி பாடுகின்றது.

துணங்கைக் கூத்தாடுவது இருகை கொட்டிக் கொண்டு கால் மாற்றி ஆடுவது.

"பழுப்புடை இருகை முடக்கியடிக்கத்

துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்"

என்பது திவாகர நிகண்டு.

செவ்வேல் சேய்

இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை

அறுவேறு வகையின் அஞ்சுவர மண்டி

அவுணர் நல்வலம் அடங்கக் கவிழ் இணர்

மாமுதல் தடிந்த மறுஇல் கொற்றத்து

எய்யா நல்இசைச் செவ்வேற் சேய் (57 - 61)

பொருள்:

மனித வடிவும், விலங்கின் வடிவுமாகிய இரு பெரிய உருவத்தாலாகிய ஒரு பெரிய உடலைக் கொண்ட சூரபன்மன் அறுபட்டு விழுமாறு செய்து அவுணர்களுக்கு அச்சம் தோன்றுமாறு நெருங்கிச் சென்று அவர் தம் நல்வெற்றிகளை எல்லாம் அழித்து கடல் நடுவே கவிழ்ந்த பூங்கொத்துக்களை உடைய மாமரமாக தலைகீழாக நின்ற சூரபன்மனை மீண்டும் அழித்துக் குற்றமற்ற வெற்றியினையும் அளந்தறியா புகழினையும் செவ்விய வேலினையும் உடையவன் முருகப்பெருமான்.

விளக்கம்:

“இருபேர் உருவின் ஒருபேர் யாக்கை” என்பது மனித உடலும் குதிரை முகமும் கொண்ட சூரபன்மனைக் குறிக்கின்றது.

அறுவேறு வகையின் - (உடல்) அறுபட்டு வேறாகி விழுமாறு செய்தது.

அவுணர் - அசுரர்

மறுவில் கொற்றம் - குற்றமற்ற வெற்றி

முருகப் பெருமான் தீமையை அழித்து ஞானம் உண்டாக்கும் பொருட்டு போர் புரிவதால் “மறுவில் கொற்றம்” என்று உரைக்கப்பட்டது.

மனிதர்கள் புரியும் போர், ஆசைக் காரணமாக தோன்றுவது. இறைவன் புரியும் போர், அருள் காரணமாக எழுவது ஆகவே அப்போரின் வெற்றி குற்றமற்ற வெற்றியாயிற்று.

“எய்யா நல்லிசை” - அளந்தறிய இயலாத நல்ல புகழ்; இறைவனின் பெருமையும் புகழும் இத்துனை அளவுடையன என்று வரையறுத்துக்கூற இயலாது. ஆகவே “எய்யா நல்லிசை” என்று கூறினார்.

செவ்வேல் - செம்மையான வேல். ஞானத்தின் உருவமாக முருகப்பெருமானின் வேல் திகழ்வதால் "செவ்வேல்" என்று ஒதினார். சேய் - முருகன், சேயோன் எனவும் அழைப்பர். சிவந்த நிறத்தை உடையவன் என்பது பொருள். பவளத்து அன்ன மேனி என்று குறுந்தொகையின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் முருகனைக் கூறும்.

இன்னே பெறுதி நீ

சேவடி படரும் செம்மல் உள்ளமொடு
நலம்புரி கொள்கைப் புலம்புரிந்து உறையும்
செலவுநீ நயந்தனை ஆயின் பலஉடன்
நன்னவர் நெஞ்சத்து இன்நசை வாய்ப்ப
இன்னே பெறுதிநீ முன்னிய வினையே (62 - 66)

பொருள்:

(செவ்வேல் சேயாகிய முருகனின்) செம்மையான திருவடிகளை அடையும் தலைமைப்பட்ட உள்ளத்தோடும் நன்மைகளைப் புரியும் கொள்கையோடும் ஞானம் எய்தி வீடுபேற்றில் தங்குவதற்குச் செல்ல நீ விரும்புவாயே யானால் பல பிறவிகளில் பக்குவப்பட்டு வந்த நன்மையுடைய நெஞ்சத்தில் வீடுபேறு அடைய வேண்டும் என்கின்ற இனிய விருப்பம் பெருகுதலால் உடனே நீ கருதிய அவ்வீடுபேற்றினைப் பெறுவாய்.

விளக்கம்:

சேவடி - வீடுபேறு அடையும் உயிர்கள் யாவும் இறைவன் திருவடி நிழலில் தங்கி இன்புறுகின்றன. ஆதலால் "சேவடி" என்றார் நக்கீரர்.

"செம்மல் உள்ளம்" - பக்குவப்பட்ட உள்ளம். ஆசையுட்பட்ட

ஆன்மாக்கள் இறைநெறியில் நாட்டம் கொள்ளாது உலகியலில் அழுத்தித் துன்பறுகின்றன. பற்றுகளிலிருந்து நீங்கியவர்க்கே "செம்மல் உள்ளம்" உண்டாகிப் பரம்பொருள் நாட்டம் ஏற்படும். இதனையே வள்ளுவப் பெருந்தகையும்,

"தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்" என மொழிகின்றார்.

புலம் - ஞானம்

உறையும் செலவு - வீடுபேறு அடைந்து தங்குவதற்குச் செல்லும் பயணம்.

"பலஉடன்" - என்றது பல பிறவிகளில் இன்பத் துன்பங்களை அனுபவித்துப் பக்குவப்படும் தன்மை.

நன்னர் - நன்மை

இன்னசை - இனிய விருப்பம்

முருகனிடம் திருவருள் பெற்று வீடு பேற்றுக்குச் சமைந்த அடியார் ஒருவர், அந்நிலைக்குப் பக்குவப்பட்ட மற்றொரு அடியாரை இங்ஙனம் ஆற்றுப் படுத்துகின்றார்.

திருப்பரங்குன்றம்

செருப்புகன்று எடுத்த சேண்உயர் நெடுங்கொடி
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருநர்த் தேய்த்த போர் அரு வாயில்
திருவீற் றிருந்த தீவதீர் நியமத்து
மாடம்மலி மறுகின் கூடற் குடவயின்
இருஞ்சேற்று அகல்வயல் விரிந்துவாய் அவிழ்ந்த
முள்தாட் தாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
கல்கமழ் நெய்தல் ஊதி எல்படக்

கண்போல் மலர்ந்த காமரு சுனைமலர்
அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும்
குன்றமர்ந் துறைதலும் உரியன் (67 - 77)

பொருள்:

போரை விரும்பி உயர்த்தி கட்டிய கொடியின் பக்கத்தே தொங்கவிட்ட வரிப்பந்தும் பாவையும் அறுப்பார் இல்லாமையால் அப்படியேத் தொங்கிக் கிடக்க பகைவரை அழித்தமையால் போரே இல்லாமற்போன பெரிய வாயிலையும், திருமகள் விரும்பித் தங்கியிருந்த குற்றம் தீர்ந்த அங்காடித் தெருக்களையும், மாடங்களை உடைய வீதிகளையும் கொண்டது மதுரை நகரம். அம்மதுரைக்கு மேற்குத் திசையில் கரிய சேற்றை உடைய அகன்ற வயலில் மொட்டவிறந்து மலர்ந்த முள் பொருந்திய அடித் தண்டை உடைய தாமரைப் பூவில் இரவில் தூங்கி, அதிகாலைப் பொழுதில் தேன் மணக்கும் நெய்தல் பூவில் மதுவை உண்டு கதிரவன் எழுந்த பிறகு மங்கையரின் கண்களைப் போல் மலர்ந்த அழகிய சுனைநீரில் பூத்த மலர்களில் அழகிய சிறகுகளை உடைய வண்டுக் கூட்டம் ஒலி எழுப்புகின்ற திருப்பரங்குன்றத்தில் நெஞ்சம் விரும்பி முருகன் இருப்பதற்கும் உரியவன் ஆவான்.

விளக்கம்:

செருப்பு கன்று - போரை விரும்பி. போருக்கு வருக என்று அறைகூவி அழைத்தலும் ஆகும்.

புகழுதல் - சொல்லுதல்

"வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்" - பாண்டியன் கோட்டை வாயிலில் உயர்ந்து பறக்கும் கொடியோடு வரிபந்தும், பாவையும் கட்டித் தொங்கவிடப் பட்டிருந்தன. இது பகையரசரைப் பந்து விளையாடும்

பாவையராகப் பாவித்து ஆண்மையாளராயின் அப்பாவையை அறுத்து எறியுமாறு அறைகூவல் விட்டதாகும். அக்காலத்தில் இங்ஙனம் அரசர்கள் மறமாண்பு மேலிட வாழ்ந்தனர்.

நியமம் - அங்காடித் தெரு

அந்நாளில் வணிகர்கள் கொள்முதல் செய்வதும் அதிகமாகக் கொள்ளாது, விலைக் கூறி விற்பதும் குறைவாகக் கொடுக்காது நடுவு நிலையோடு விளங்கியமையால் "தீது தீர் நியமம்" என்றார் நக்கீரர்.

"மாட மறுகின் மதுரை" மாடங்கள் நிறைந்த தெருக்களை உடைய மதுரை. இதனால் தான் மதுரையை "நான் மாடக் கூடல்" என்றனர்.

குடவயின் - மேற்குப் பக்கம்

துஞ்சி - உறங்கி

எல் - கதிரவன்

இறைவன் எங்கும் நிறைந்து இருப்பினும், அவனை ஓரிடத்தில் உள்ளான் எனச் சிறப்பித்துக் கூறுதல், மாந்தர் அவனை உருவத் திருமேனியில் கண்டு வழிபட்டு உய்வதற்காகத்தான். அதனை தான் நக்கீரர். "குன்று அமர்ந்து உறைதலும் உரியன்" என்று அறுபடை வீடுகளில் ஒன்றாகிய திருப்பரங்குன்றத்தைச் சிறப்பித்து ஒதுகின்றார்.

2. திருச்சீரலைவாய் (திருச்செந்தூர்)

வேலன் ஊர்ந்து செல்லும் வேழம்

அதா அன்று

வைந்நுதி பொருத வடுவாழ் வரிநுதல்

வாடா மாலை ஓடையொடு துயல்வரப்

படுமணி யீரட்டு முருங்கிற் கடுநடைக்

கூற்றத் தன்ன மாற்றரு மொய்ம்பின்

கால்கிளர்ந் தன்ன வேழமேல் கொண்டு (78 - 82)

பொருள்:

முருகன் திருப்பரங்குன்றத்தில் மட்டுமல்லாமல் கூரிய அங்குசத்தால் குத்தப்பட்ட வடுபொருந்திய புள்ளிகளையுடைய நெற்றியில் பொன்னரி மாலையும், பட்டமும் அசைய மணிகள் ஓசையெழுப்பும் பக்கத்தையும் வேகமான நடையையும், யமனைப் போன்ற எவராலும் தடுப்பதற்கரிய வலிமையினையும், காற்று புறப்பட்டு வருவதைப் போன்ற யானையின் மீது ஏறிக் கொண்டு.

விளக்கம்:

வைந்நுதி - தோட்டி, அங்குசம்

வாடாமாலை - பொன்னால் செய்யப்பட்ட மாலை.

ஆகவே வாடா மாலை என்று கூறப்பட்டது.

ஓடை - நெற்றிப்பட்டம்

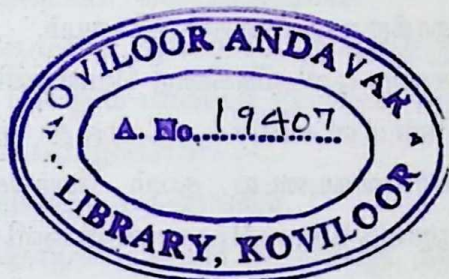
துயல்வர - அசைய

கூற்றம் - யமன்

மொய்ம்பு - வலிமை

கால் - காற்று

வேழம் - யானை

முருகன் அழகிய நெற்றியையும், அந்நெற்றியில் பொன்னரி மாலையும், பட்டமும் பொலிய கட்டப்பட்ட மணிகள் பக்கத்தில் ஒலி எழுப்ப கம்பீர நடையும், மிகுந்த வலிமையும், காற்றைப் போல இயக்கமும் உடைய யானை மீது ஏறி வருகிறான் என்பதாம்.

அன்பர் நெஞ்சில் அழகன்

ஐவே நுருவிற் செய்வினை முற்றிய

முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி

மின்னுறழ் இமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப

நகைதாழ்பு துயல்வருஉம் வகையமை பொலங்குழை

சேண்விளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ

அகலா மீனின் அவீர்வன இமைப்பத்

தாவில் கொள்கைத் தந்தொழில் முடிமார்

மனனேர்பு எழதரு வாணிற முகனே (83 - 90)

பொருள்:

மகுடம் செய்வார் ஐந்து வகைப்பட்ட மணிமுடி உறுப்புகள் செய்யும் தொழிலில் திருத்தமாகச் செய்து முடித்த மகுடத்தில் முரண்பட்ட ஒளியை வீசும் வெவ்வேறு அழகிய மணிகள் மின்னலைப் போன்று ஒளியை வீசும். அம்மகுடமானது முருகனின் தலையில் பொலிவற்றுத் தோன்றும். ஒளி தங்கும் பொன்னால் செய்யப்பட்ட மகரக்குழையானது அசையும். அக்காட்சியானது தொலைவிலும் சென்று ஒளி வீசுகின்ற வெண்ணிலவைச் சுற்றி நீங்காமல் விளங்கும் விண் மீன்களைப் போலத் திகழும். குற்றமற்ற உயர்ந்த கொள்கையுடைய தவம் மேற்கொண்டவர்களின் நெஞ்சங்களிலே நேராகத் தோன்றி முருகனின் ஒளி பொருந்திய முகங்கள் காட்சி தரும்.

விளக்கம்:

“ஐவேறு உருவின் செய்வினை” செய்வினை என்பது ஐந்து வகையாகச் செய்யப்படும் தலை அணிகலன்களைக் குறித்தது. அவை தாமம், முகுடம், பகுமம், கிம்புரி, கோடகம் என்பன.

“தாம மகுடம் பகுமங் கோடகங்

கிம்புரி முடியுறுப்பு ஐந்தனக் கிளப்பர்”

என்பது திவாகர நிகண்டு.

“கோடகங் கிம்புரி முகுடந் தாமம்

பகும் முடியறுப் பிவையைந் தாகும்”

என்று பிங்கலநிகண்டு கூறுகின்றது.

முரண்மிகு திருமணி - மகுடத்தில் பதிக்கப்பட்ட நவமணிகள் நிறத்தால் வேறுபட்டு ஒளிவீசுவதால் “முரண்மிகு திருமணி” என்றார் நக்கீரர்.

மின் - மின்னல்

உறழ் - போல

பொற்ப - பொலிவு பெற்றுத் தோன்ற

வகைஅமை பொலங்குழை - திருத்தமாகச் செய்யப்பட்ட பொன்னாலாகிய மகரக்குழை (காதணி)

“சேண் விளங்கு இயற்கை வான்மதி கவைஇ

அகலா மீனின் அவிர்வன இமைப்ப” என்பது உவமை.

முருகனின் அழகிய திருமுகம் ஒளிவீசும் நிலவுக்கும், முருகனின் தலையிலும், காதிலும் மின்னும் மணிகள் நிலவைச் சுற்றி ஒளிரும் மீனுக்கும் பொருத்திக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

அகலா மீன் - ரோகிணி, முதலிய நட்சத்திரங்கள்.

“தாஇல் கொள்கை தம் தொழில் முடிமார்” என்பது தவம் புரிபவரைக் குறித்தது.

தம் தொழில் - தவத் தொழில்

“தவம் செய்வார் தங்கருமம் செய்வார் மற்றல்லார்

அவஞ்செய்வார் ஆசையுட் பட்டு”

என்று வள்ளுவரும் தவத்தொழிலைத் “தம் கருமம்” எனச் சுட்டுதல் காண்க. இவ்வாறு தவம் புரிபவர்களின் மனத்தில் முருகப் பெருமானின் முடிசூடிய மகரக்குழை அசைந்தாடுகின்ற எழில் முகம் காட்சியளிக்கும் என்பது கருத்து. திருக்குறளில் “மலர்மிசை ஏகினான்” எனத்தொடங்கும் கடவுள் வாழ்த்துக் குறட்பாவுக்கு

உரைகண்ட பரிமேலழகர்,

“அன்பால்நினைவாரது உள்ளக் கமலத்தின் அவர் நினைந்த
வடிவோடு விரைந்து சேறலின்”

என்று விளக்குவது இங்கு நோக்கத்தக்கது. மெய்யன்பர்களின்
உள்ளத்தில் இறைவன் ஒளிவடிவாகத் தோன்றுவான் ஆதலால் “வாள்
நிற முகனே” என நக்கீரர் இயம்புகின்றார்.

ஆறுமுகங்களின் செயல்

மாஇருள் ஞாலம் மறுஇன்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன்று ஒருமுகம்; ஒருமுகம்
ஆர்வலர் ஏத்த அமர்ந்து இனிதுஒழுக்கி
காதலின் உவந்து வரம்கொடுத் தன்றே; ஒருமுகம்
மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
அந்தணர் வேள்வி ஓர்க்கும்மே; ஒருமுகம்
எஞ்சிய பொருள்களை ஏமுற நாடித்
திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே; ஒருமுகம்
செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சமம் முருக்கிக்
கறுவுகொள் நெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே; ஒருமுகம்
குறவர் மடமகள் கொடிபோல் நுகப்பின்
மடவரல் வள்ளியொடு நகைஅமர்ந் தன்றே (91 - 102)

பொருள்:

(இவ்வாறு முனிவர் தம் நெஞ்சில் தோன்றும் ஆறுமுகங்களில்)
ஒருமுகமானது பெரிய இருளாலே மறைக்கப்பட்ட உலகம் குற்றமின்றி
ஒளிபெற்று விளங்கித் தோன்றுமாறு பல சுடர்களையும்
தோற்றுவிக்கின்றது.

இரண்டாவது முகமானது தன்னை வாழ்த்துகின்ற மெய்யன்பர்களிடத்தில் இனிமையாகப் பொருந்தி அவர்கள் மேல் காதல் பெருகி, வேண்டும் வரத்தை வழங்குகின்றது.

மூன்றாவது முகமானது மறை நூல்கள் சொல்லிய விதிமுறையில் வழுவாமல் நடக்கும் அந்தணர்களுடைய வேள்விக்கு இடையூறு நேராமல் நினைக்கின்றது.

நான்காவது முகமானது மெய்ம்மை நூல்களில் கண்டு உணர முடியாத பொருள்களை ஞானியர்கள் காவல் புரியும்படி செய்து முழுமதி போல திசைகள் அனைத்தையும் விளக்கமுறச் செய்யும்.

ஐந்தாவது முகமானது போர்க்களத்தில் சினமுற்ற நெஞ்சத்தொடு அசுரர்களை அழித்துக் களவேள்வியை விரும்பும்.

ஆறாவது முகமானது குறவருடைய இளமகள் கொடி போன்ற இடையும், மடப்பத்தையும் உடைய வள்ளியோடு மகிழ்ந்துள்ளது.

விளக்கம்:

மாஇருள் ஞாலம் - இந்த உலகமானது இயல்பாகவே இருளால் மூடப்பட்டது. உயிர்கள் இவ்வுலகின்கண் தோன்றி வாழ வேண்டுமாயின் ஒளி இன்றியமையாது வேண்டப்படுகின்றது. எனவே இவ்வுலகில் இருளை அகற்றி ஒளி பரவச் செய்யச் செங்கதிர், வெண்மதி, விண்மீன்கள், நெருப்பு முதலிய சுடர்களை ஆறுமுகனின் ஒருமுகம் தோற்றுவிக்கின்றது என்றார் நக்கீரர்.

உயிர்களின் ஆணவ வல்லிருளை நீக்கும் பொருட்டு மாயை என்னும் ஒளியை முதல் முகம் வழங்குகின்றது என்றாலும் பொருத்தமாக அமையும். புற இருளையும், அக இருளையும் ஒருங்கே நீக்க வல்லது முருகனின் முதல் முகம் என்பது தெளிவு.

மாஇருள் - வலிய இருள்

மறு	- குற்றம்
பல்கதிர்	- கதிர், மதி முதலிய சுடர்கள்
ஆர்வலர்	- அன்பு மிகுந்தவர் (பக்தி மேம்பட்டவர்)
ஏத்த	- புகழ்

இரண்டாவது முகமானது தூய உள்ளத்தோடும், நிறைந்த அன்போடும் ஏத்தும் அடியார்கள் வேண்டிய பொருளையும், அவர்கள் கேளாத இடத்தும் அவர்களுக்கு “வேண்டுவன இவை” என்று அறிந்து வரமாக வழங்கும் தன்மையுடையது என்றார் நக்கீரர்.

“இன்னே பெறுதினி முன்னிய வினையே” என்று முன்னர் மொழிந்தது இங்கு நினைக்கத்தக்கது.

மந்திர விதி - சரவணபவ என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை விதிமுறைப்படி ஒதுதல்

உயிர்கள் பல பிறவிகளில் பெற்ற உலகியல் இச்சை காரணமாக அவற்றிலேயே நெஞ்சத்தை மீண்டும் மீண்டும் செலுத்தும். அவற்றிலிருந்து திருப்பி இறை ஞானத்தின்பால் செலுத்தும் பொருட்டு உண்டானவையே மந்திரங்கள். இம்மந்திரங்களை சான்றோர் கண்டப்பிடித்த மரபின்வழி முற்றிலும் நினைத்து ஓத வேண்டும். இங்ஙனம் ஓதும் சான்றோரை “மரபுளி வழா அ அந்தணர்” என நக்கீரர் ஒதினார்.

வேள்வி ஐவகைப்படும் அவையாவன?

1. கன்ம வேள்வி
2. தவவேள்வி
3. செபவேள்வி
4. தியான வேள்வி
5. ஞான வேள்வி

இவ்வேள்விகளைச் செய்வார்க்கு இறைவனே முன் நின்று யாதொரு தீங்கும் நேராமல் காப்பான் என்பது நக்கீரர் வாக்கு.

“எஞ்சிய பொருளை ஏழுற நாடி”

இங்கு எஞ்சிய பொருள் என்றது வீடுபேற்று இன்பத்தைக் குறிக்கிறது. அதாவது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நாற்பொருளில் அறம், பொருள், இன்பமாகிய மூன்றும் உலகத்தார் ஐம்பொறிகளாலும், மனத்தாலும் அனுபவிக்கக் கூடியவை. மோட்ச இன்பம் மட்டும் சிந்தையும் செல்லாச் சேய்மையுடையது. அவ்வீட்டின்பத்தை ஞானம் உண்டாக்கும். அம்மெய்ஞ்ஞானத்தின் வாயிலாக திங்களைப் போல திசை விளக்கம் செய்து திருவடிநிழலில் சேர்த்துக் காக்க வல்லவன் இறைவனே ஆதலால் நக்கீரர் இவ்வாறு ஒதினார்.

எஞ்சிய பொருள் - வீடுபேறு

ஏழுற நாடி - ஏழாம் உற நாடி

அதாவது காவலாக வந்து என்பதாம்.

“தென்னன் பெருந்துறையான்”

காட்டா தனவெல்லாங் காட்டிச் சிவங்காட்டித்

தாட்டா மரைகாட்டித் தன்கருணைத் தேன்காட்டி”

என்று திருவாசகத்தில் மணிவாசகப் பெருமான் இறைவனே வந்து எஞ்சிய பொருளைக் காட்டி ஆண்டு கொண்ட திறத்தைப் பாடுதல் காண்க.

செறுநர் - பகைவர். இங்கு அசுரரைக் குறித்தது.

செல்சமம் - தாமே சென்று புரியும் போர்

கறுவு - வெகுளி

மடம் - இளமை

நுகப்பு - இடை

மடவரல் - மடப்பம் என்னும் குணம். அதாவது

“கொளுத்தக் கொண்டு கொண்டது விடாமை” என்னும் பெண்மைக்குரிய குணம்.

இயல்பாகவே பற்றேதுமில்லாத இறைவன் வள்ளியோடு நகையாடி விளங்குகின்றான் என்று கூறும் போது முரண்பாடாகத் தோன்றும். உலக உயிர்கள் அன்பில் திளைத்து காதலில் ஓங்கிச் சிறக்க வேண்டும், உலகியல் நடைபெற வேண்டும் என்பதன் பொருட்டே முருகனும் அங்ஙனம் புரிகின்றான் என்று கொள்ள வேண்டும்.

“போகியாய் இருந்து உயிர்க்குப் போகத்தைப் புரிதல் ஓரார்
யோகியாய் யோகமுத்தி உதவுதல் அதுவும் ஓரார்”

என்று சிவஞானசித்தியார் செப்புகின்றது. இறைவன் காதலில் திளைப்பவரைப் போல இருந்து உயிர்களுக்கு போகத்தை விளைவிக்கிறான். கல்லால மரத்தின் கீழ் இருக்கும் தென்முகக் கடவுளைப் போல யோகியாய்த் திகழ்ந்து பக்குவப்பட்ட ஆன்மாவுக்கு யோக முத்தி வழங்குகின்றான். இறைவனின் இத்தன்மையை உணராதவர்கள் தெளிவின்றி முரண்பட்டுப் பேசுதல் இயல்புதானே. நக்கீரர் இதுவரையில் ஆறுமுகங்களின் திருவருள் செயல்களைச் சிறப்பித்து ஒதினார்.

வேலவனின் நிமிர் தோள்கள்

ஆங்கு அம்ம - இரு முகனும் முறைநவீன்று ஒழுகலின்
ஆரம் தாழ்ந்த அம்பகட்டு மார்பின்
செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்வீடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள் (103 - 106)

பொருள்:

அவ்வண்ணமாக முருகப்பெருமானின் மூவிரண்டு முகங்களும் முறையாக எக்காலத்தும் அவற்றிற்குரிய செயல்களைப் புரிய பொன்னாரம் விளங்குகின்ற அழகிய அகன்ற மார்பையும், அம்மார்பினிடத்தே உத்தமக் குறிகளைக் காட்டும் சிவந்த மூன்று வரிகளையும் கொண்டு முருகன் விளங்குகின்றான். வலிமை உடையவையாய், வேலை எறிந்து அசுரரை வென்று வளமான புகழ் நிறைந்து பகைவரைப் பிளந்து மீண்டு வரும் சுடர் வேலினை ஏந்துகின்ற தோள்களிலே.

விளக்கம்:

முறைநவின்று - முறையாக எக்காலத்தும் தொடர்ந்து செய்து

செம்பொறி - உத்தம இலக்கணம் பொருந்திய ஆடவரின்

மார்பில் மூன்று சிவந்த வரிகள் தோளை நோக்கிச் செல்லும்.

அம்பகட்டு மார்பு - அழகிய அகன்ற மார்பு

சுடர் என்னும் சொல் வேலுக்கு ஆகி வந்தது.

வசிந்து - பிளந்து

நிமிர் தோள் - ஓங்கிய தோள்

பொன்மாலை அணிந்த முருகனின் அழகிய மார்பில் உத்தம இலக்கணத்திற்குரிய சிவந்த மூன்று வரிகள் உள்ளன. அசுரரை பிளந்து அழித்து மீண்டு வந்த வேலை அவனது நிமிர்ந்த தோள்கள் ஏந்தி உள்ளன என்பது கருத்து.

பன்னிரு கைகளின் பாங்கு

விண்ணெலல் மரபின் ஐயர்க்கு ஏந்தியது

ஒரு கை உக்கம் சேர்த்தியது ஒருகை

நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மீசை அசைஇயது ஒருகை
 அங்குசம் கடாவ ஒருகை இருகை
 ஐஇரு வட்டமொடு எஃகுவலம் திரிப்ப ஒருகை
 மார்பொடு விளங்க, ஒருகை
 தாரொடு பொலிய, ஒருகை
 கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப, ஒருகை
 பாடுஇன் படுமணி இரட்ட, ஒருகை
 நீலநிற விகம்பின்மலி துளிபொழிய, ஒருகை
 வான்அர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட
 ஆங்குஅப் பன்னிரு கையும் பாற்பட இயற்றி (107 - 118)

பொருள்:

விளங்குகின்ற கைகளிலே ஒரு கையானது வீடுபேற்றை
 அடையச் செல்லும் ஞானியார்கள் தடையின்றிச் செல்லும் பொருட்டுக்
 காவலாக விளங்குகின்றது. அதற்கு இணையான மற்றொரு
 கையானது இடையிலே வைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு கையானது சிறந்த ஆடை பொருந்திய தொடையின் மீது
 உள்ளது. அடுத்த கையானது அங்குசத்தை வீசுகின்றது.

மற்றும் இரு கைகள் அழகிய பெரிய கேடயத்தையும், வேலையும்
 வலமாகச் சுழற்றிச்சிக் கொண்டிருக்க

ஒரு கையானது முனிவர்களுக்கு மெய்ப்பொருளைக் கூறி
 விளக்கும் காலத்து மார்போடு பொருந்தி அமைய அதற்கு இணையான
 மற்றொரு கை மார்பில் புரளும் மாலையோடு விளங்கித் தோன்ற

ஒரு கையானது தொடி என்னும் அணிகலன் கீழ்பக்கம்
 நழுவுமாறு மேலே தூக்கி வேள்வி செய்வோர்க்கு முத்திரை காட்டிக்
 கொண்டிருக்க, அதற்கு இணையான மற்றொரு கையானது
 மணியோசை எழுப்பிக் கொண்டிருக்க.

ஒரு கையானது வானத்தினின்று மழையைப் பெய்விக்க, அதற்கு இணையான மற்றொரு கையானது தெய்வ மங்கையர்க்கு மாலை சூட்டிற்று. இவ்வாறு ஆறுமுகங்களைப் போலவே பன்னிரு கைகளும் முறையாக திருவருள் தொழில்களைச் செய்கின்றன.

விளக்கம்:

ஐயர் - தலைவர். இங்குப் பற்றற்ற ஞானியரைக் குறித்தது.

உக்கம் - இடை

கலிங்கம் - ஆடை

குறங்கு - தொடை

அசை இயது - வைத்தது

கடாவ - செலுத்த

ஐ இரு வட்டம் - அழகிய பெரிய கேடயம்

எஃகு - வேல்

தார் - பூமாலை

தொடி - கையணி

விசம்பு - வானம்

மலிதுளி - மழைத்துளி

வான் அர மகளிர் - தெய்வ மகளிர். இங்கு தெய்வ

யானையையும், வள்ளியையும் குறித்தது.

வதுவை சூட்ட - மணமாலை சூட்ட

முழுநினைப்பு மாத்திரத்தாலேயே இறைவன் ஐந்தொழிலையும் இயற்றும் பேராற்றல் உடையவன். எனினும் எளிய மாந்தரும் உணரும் பொருட்டு உருவத் திருமேனியும் ஆறு முகங்களும், பன்னிரு கைகளும் கொண்டு உலகங்கள் யாவற்றையும் காத்தளிப்பதாகச் சான்றோர் கற்பித்துள்ளனர்.

திருச்செந்தூர்

அந்தரப் பல்லியம் கறங்கத் திண் காழ்
வயிர்எழுந்து இசைப்ப வால்வளை குரல
உரம்தலைக் கொண்ட உரும்இடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்சை வெல்கொடி அகவ
வீசம்பு ஆறுஆக விரைசெலல் முன்னி
உலகம் புகழ்ந்த ஒங்குஉயர் வீழுச்சீர்
அலைவாய்ச் சேறலும் நிலைஇய பண்பே (119 - 125)

பொருள்:

தேவதுந்துபி முழங்கவும் உறுதிவாய்ந்த ஊதுகொம்புகள்
மிகுந்த ஒலி எழுப்பவும் வெண்சங்குகள் ஓசை எழுப்பவும் இடி போன்று
முழங்கும் முரசுடனே வெற்றி பொருந்திய கொடியில் இருந்தவாறு மயில்
அகவவும் வான் வழியாக விரைந்து செல்லுவதை மேற்கொண்டு
சான்றோர்களால் புகழப்பட்ட மிக உயர்ந்த சிறந்த புகழை உடைய
திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருப்பதியின்கண் எழுந்தருளுவதும் முருகப்
பெருமானுக்குரிய பண்பாகும்.

விளக்கம்:

அந்தரப் பல்லியம் - தேவர்களால் இசைக்கப்படும் துந்துபி
என்னும் இசைக்கருவி. முருகப் பெருமான் திருச்செந்தூருக்கு
எழுந்தருளும் போது வானவர்கள் துந்துபி இசைத்தது கண்டு
மகிழ்ந்தனர் என்பது கருத்து.

கறங்க - ஒலிக்க

வயிர் - ஊதுகொம்பு

வால்வளை - வெண்சங்கு

ஞால - இசை எழுப்ப

பல்பொறி மஞ்ஞை - பல புள்ளிகளை உடைய மயில்

அலைவாய் - திருச்செந்தூர். இதனை "நாமனுாரலைவாய்" என நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

முருகப்பெருமான் திருச்சீரலைவாய் என்னும் திருச்செந்தூரில் எழுந்தருளியிருப்பதால் அத்திருத்தலம் "ஓங்குயர் விழுச்சீர்" உடையதாயிற்று என நக்கீரர் நவில்கின்றார்.

இதுவரையில் திருச்சீரலைவாய் என்னும் படைவீட்டின் மாண்பு உரைக்கப்பட்டது.

3. திருவாவினன்குடி (பழநி)

துனியில் காட்சி முனிவர்

அதா அன்று

சீரை தைஇய உடுக்கையர் சீரொடு,
வலம்புரி புரையும் வால்நரை முடியினர்,
மாகஅற இமைக்கும் உருவினர்; மானின்
உரிவை தைஇய ஊன்கெடு மார்பின்
என்புஎழுந்து இயங்கும் யாக்கையர் நன்பகல்
பலவுடன் கழிந்த உண்டியர்; இகலொடு
செற்றம் நீக்கிய மனத்தினர்; யாவதும்
கற்றோர் அறியா அறிவினர்; கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம்பு ஆகிய தலைமையர்; காமமொடு
கடுஞ்சினம் கடிந்த காட்சியர்; இடும்பை
யாவதும் அறியா இயல்பினர்; மேவரத்
துனி இல் காட்சி முனிவர் முற்புகப்

(126 - 137)

பொருள்:

அத்திருச்சீரலைவாய் மட்டுமல்லாமல் மரவுரியை உடையாக உடுத்தவரும் அழகிய வலம்புரிச் சங்கை ஒத்த வெண்மையான நரைமுடியை உடையவரும் நீராடி அழகுற்ற உடம்பை உடையவரும் மான் தோலைப் போர்த்து நோன்பு நோற்ப்பதால் தசைப்பாகம் அற்று மார்பெலும்புகள் எழுந்து தோன்றும் உடல் தோற்றம் உடையவரும் பல பகல் வேளை சேர்ந்தாற்போல் உண்ணாது விரதம் காப்பவரும் மாறுபாட்டையும், நெடுங்காலம் நிற்கும் பகையையும் போக்கிய மனத்தை உடையவரும் உலகியல் அறிவு யாவற்றையும் கற்றவர்கள் கூடச் சிறிதும் அறிய முடியாத மெய்ஞ்ஞான அறிவுடையவரும், கற்றவர்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டும் தலைமைப்பாடு உடையவரும், காமத்தோடு கடுமையான சினத்தையும் நீக்கிய அறிவை உடையவரும், மனதளவில் துன்பத்தை ஒரு சிறிதும் அறியாதவரும், ஒருவரிடத்தும் கொள்கின்ற வெறுப்பு இல்லாத மெய்யறிவையும் உடையவருமாகிய முனிவர்கள் முன்னே செல்ல.

விளக்கம்:

சீரை - மரப்பட்டை உடை

உடுக்கை - உடை

புரையும் - போல் விளங்கும்

வால் - வெண்மை

மானின் உரிவை - கருமானின் தோல். இதை வடமொழியினர்

"கிருட்டின ஆசனம்" என்பர்.

ஊன் - தசை

என்பு எழுந்து இயங்கும் யாக்கை - எலும்பு மேல் எழுந்து தோன்றும் உடம்பு.

முனிவர்கள் பலமுறை நீராடி மாசற்ற மேனியராய் மரவுரி

உடுத்துப் பலநாட்கள் உண்ணா நோன்பிருந்து சிலவேளை மட்டும் உணவு உட்கொண்டு தவம்புரிந்து உய்வதற்காக மட்டும் உடல் தேவைப்படுகிறது என்னும் அளவில் தன் உடம்பின் மீதான அக்கறையை வைத்திருந்தனர். அம்முனிவர்கள் பலகாலம் தவம் புரிந்தனர் என்பதனை அவர்களுடைய வெள்ளையான நரைமுடி காட்டுகிறது. பிறவித் துன்பத்திலிருந்து விடுபட்டு வீடுபேறடைய விரும்புவாருக்கு உடம்புக் கூட மிகையானது தான் என்னும் பொருள்பட

“மற்றும் தொடர்பாடு எவன்கொல் பிறப்பறுக்கல்

உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை”

என்ற வள்ளுவர் குறள் எடுத்துக்காட்டாய் விளக்குகின்றது.

மேலும் அம்முனிவர்களின் புறந்தூய்மைப் பற்றி விளக்கிய நக்கீரர் அகத்தூய்மையையும் அழகுற ஒதுகின்றார். மாறுபாடும், பகையும் காமமும் கடுஞ்சினமும் துன்பமும் நீக்கிய மனத்தினராய் அவர்கள் விளங்குகின்றனர்.

“கற்றோர் அறியா அறிவினர் கற்றோர்க்குத்

தாம் வரம்பு ஆகிய தன்மையர்”

என்னும் அடிகள் அம்முனிவர்களின் ஞானத்தெளிவைப் புலப்படுத்துகின்றன. இவ்வுலகியலார் உயிரறிவும் (பசுஞானம்) பொருளறிவும் (பாசஞானம்) உடையவராய் உழல்கின்றனர். ஆனால் அம்முனிவர்கள் இறையறிவு (பதிஞானம்) கொண்டவராய் திகழ்கின்றனர். எனவே தான் கற்றவர்க்கெல்லாம் எல்லையாக விளங்கும் தலைவர்கள் என அவர்களை நக்கீரர் குறிக்கின்றார். இதனாலேயே முருகனை வழிபடும் பொருட்டு யாவருக்கும் முந்திச் செல்லும் மாண்புடையவராய் அம்முனிவர்கள் பொலிகின்றனர்.

அகப்பற்றும், புறப்பற்றும் ஒருங்கே துறந்த அம்முனிவர்கள் இம்மையிலேயே வீடுபேறு அடைந்த சீவன்முத்தர்கள் ஆவர்.

உண்டி - உணவு

வரம்பு - எல்லை

காட்சி - ஞானத்தெளிவு

துணி - வெறுப்பு

இடும்பை - துன்பம்

அம்முனிவர்கள் திருஆவினன் குடியில் எழுந்தருளியிருக்கும் முருகனை வழிபட முன்புகுகின்றனர்.

யாழிசைக் கந்தருவர்

புகைமுகந் தன்ன மாகஇல் தூஉடை

முகைவாய் அவிழ்ந்த தகைசூழ் ஆகத்துச்

செவீநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவவின்

நல்லியாழ் நவீன்ற நயனுடை நெஞ்சின்

மென்மொழி மேவலர் இன்றரம்பு உளர (138 - 142)

பொருள்:

புகையை முகந்து கொண்டதைப் போன்ற அழுக்கேறாத தூய உடையினையும் மொட்டவிழ்ந்த மலர்களால் தொடுக்கப்பெற்ற மாலை அணிந்த மார்பினையும், கூர்மையான கேட்டறியும் செவியினாலே இசையை அளந்து பண்ணிற்கு ஏற்றவாறு அமைத்த வார்க்கட்டினை உடைய இசையோடு பழகிய காரணத்தால் மென்மையான மொழிகளையே பேசும் கந்தருவர் யாழ் நரம்பை மீட்டும் பொருட்டு,

விளக்கம்:

புகை என்று கூறியது பால் காய்ச்சும்போது மேல் எழும் வெண்மையான புகையை. பாலாவியைப் போன்ற தூய உடைகள் என்று

இலக்கியங்கள் குறிப்பிடும். "பாலாராவிப் பைந்துகிலேந்தி" என்று சீவக சிந்தாமணியும், "பால் நீர் நெடுங்கடல் பனி நாள் எழுந்த மேல் நீர் ஆவியின மெல்லிதாகிய கழுமடிக் கலிங்கம்" என்று பெருங்கதையும் பாடுதல் காண்க.

ஆகம் - மார்பு

திவவு - யாழில் வாரை இழுத்துக் கட்டும் கட்டு "நல்யாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சு" என்னும் அடி கந்தருவர் யாழை மீட்டி மீட்டி எழும் இசையில் தோய்கின்ற காரணத்தால் அவர்தம் நெஞ்சமும் மென்மைப்பட்டு விளங்குகின்றது என்பதைக் குறிக்கின்றது. மேற்கொள்ளும் தொழிலுக்கேற்ப மனம், மொழி, செயல்களும் அமையும் என்பதை இவ்வடி உணர்த்துகின்றது.

கந்தருவ மகளிர்

நோய்இன்று இயன்ற யாக்கையர் மாவின்
அவீர்தளிர் புரையும் மேனியர், அவீர்தொறும்
பொன்னுரை கடுக்குந் திதலையர் இன்றகைப்
பருமம் தாங்கிய பணிந்துஏந்து அல்குல்
மாகஇல் மகளிரொடு மறுஇன்றி விளங்கக் (143 - 147)

பொருள்:

மனிதர்களுக்குரிய நோயிலிருந்து நீங்கிய உடம்பினரும் மாரத்தின் ஒளிபொருந்திய இளந்தளிரை ஒத்த நிறமுடையவரும், பொன்னை உரைக்கும் கல்போல ஒளி விடும் தேமலை உடையவருமாகிய ஒளிவிடும் பதினெட்டு வடமுடைய பருமம் என்னும் மேகலை அணிந்து விளங்கும் அல்குலை உடைய குற்றமற்ற கந்தருவ மகளிரோடு தாங்களும் குற்றமற்று விளங்க.

விளக்கம்:

கந்தருவர் யாழ்மீட்டுவதற்காகக் கந்தருவ மகளிரோடு திருவாவினங்குடியில் வந்து கூடி நின்றனர் என்பது கருத்து.

மா - மாமரம்

திதலை - தேமல்

பருமம் - பதினெட்டு கோவை அமைந்த மேகலை என்னும்

இடை அணி

பணிந்து ஏந்து அல்குல் - தாழ வேண்டிய இடத்தில் தாழ்ந்தும், உயர வேண்டிய இடத்தில் உயர்ந்தும் விளங்கும் அல்குல்.

“மாசு இல் மகளிரோடு மறு இன்றி விளங்கக்” என்பது முருகனைப் பாட வரும் கந்தர்வ மகளிரும் அகத்தூய்மையோடும், புறத்தூய்மையோடும் விளங்கினர் என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது.

திருமால்

கடுவொ டொடுங்கிய தூம்புடை வாலெயிற்று
அழலென உயிர்க்கும் அஞ்சவரு கடுத்திறற்
பாம்புடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் (148 - 151)

பொருள்:

நஞ்சைப் பைக்குள்ளே வைத்து துளைகளையுடைய வெண் பற்களைக் கொண்டு நெருப்பைப் போலப்பெருமூச்சு விட்டு கண்டவர்களுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கும் பாம்புகள் இறக்குமாறு அடிக்கின்ற பல வரிகளையும் வளைந்த சிறகுகளையும் உடைய கருடனைத் தனது நீண்ட கொடியில் கொண்டிருக்கும் திருமாலும்.

விளக்கம்:

கடு - நஞ்சு

தூம்பு - துளை (துவாரம்)

வால்எயிறு - வெண்பல்

நஞ்சை கக்கும் பாம்பின் வெண்பற்கள் காளி, காளாத்திரி, யமன், யமதூதி என நான்காகக் கூறுகின்றார் நச்சினார்க்கினியர். திருமால் கருடக் கொடியை உடையவன். எனவே "புள் அணி நீள் கொடிச் செல்வன்" என நக்கீரர் ஒதுகின்றார்.

புள் - பறவை. இங்குக் கருடனைக் குறித்தது.

உருத்திரன்

வெள்ளேறு

வலம்வயின் உயரிய பலர்புகழ் திணிதோள்

உமைஅமர்ந்து விளங்கும் இமையா முக்கண்

மூவெயில் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனும் (152 - 154)

பொருள்:

வெள்ளை எருது பொருந்திய வெற்றிக் கொடியைத் தன் வலப்பக்கத்தே உயர்த்திக் கொண்டிருப்பவனும், பலரும் புகழ்ந்து ஏத்துகின்ற திண்மையான தோள்களையுடையவனும் உமையம்மையை இடப்பக்கத்தில் கொண்டவனும் இமைக்காத மூன்று கண்களை உடையவனும் திரிபுரங்களை அழித்த மாறுபாட்டை உடைய உருத்திரனும்,

விளக்கம்:

வெள்ளேறு - வெள்ளை எருது. இவ்வெள்ளை எருது சிவனுக்கு வாகனமாகவும், கொடியாகவும் அமைந்துள்ளது.

“ஊர்தி வால்வெள் ளேறே சிறந்த

சீர்கெழு கொடியும் அவ்வே றென்ப” என்று புறநாநூறு
புகல்கின்றது.

உமை - பார்வதி தேவி, உமையம்மையை இறைவன் தன் இடது
பக்கத்தில் கொண்டான்.

இறைவனுடைய அருளே உமாதேவியாக விளங்குகின்றது.

“அருளது சத்தியாகும் அரன்தனக்கு” எனவும்

“எத்திறம் நின்றான் ஈசன் அத்திறம் அவளும் நிற்பள்” எனவும்
சிவஞான சித்தியார் கூறுதல் காண்க.

முக்கண் - சிவன், சூரியன், சந்திரன், நெருப்பு ஆகிய
மூன்றையும் மூன்று கண்களாகக் கொண்டுள்ளான்.

மூ எயில் - மூன்று கோட்டைகள், இக்கோட்டைகளைச் சிவன்
நெற்றிக் கண்ணால் அழித்தான் என்பார். ஒவ்வோர் ஆன்மாவுக்கும்
உள்ள ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களை இறைவன்
அருளால் அழிப்பதையே “மூப்புரம் அழித்தல்” எனப் புராணமாக
கூறியுள்ளனர்.

முரண் - மாறுபாடு, நீரில் குளிர்ச்சியாகவும், தீயில்
வெம்மையாகவும் இறைவன் இருத்தலே மாறுபாடு ஆகும்.

இந்திரன்

நாற்றற்ப் பத்துஅடுக்கிய நாட்டத்து நாறுபல்
வேள்வீ முற்றிய வென்றுஅடு கொற்றத்து
ஈர்இரண்டு ஏந்திய மருப்பின் எழில்நடை
தாழ்பெருந் தடக்கை உயர்த்த யானை
எருத்தம் ஏறிய திருக்கிளர் செல்வனும் (155 - 159)

பொருள்:

ஆயிரம் கண்களையும், நூறு வேள்விகளைச் செய்து பகைவரை அழித்துப் பெற்ற வெற்றியினை உடையவனாய் நான்கு தந்தங்களையும் பெருமித நடையையும் தாழ்ந்த பெரிய துதிக்கையையும் உடைய பெரிய யானையின் மத்தகத்தில் ஏறி அமர்ந்த இந்திரனும்,

விளக்கம்:

நூற்றுப்பத்து - ஆயிரம்

நாட்டம் - கண்கள்

அகலிகை மீது காமவேட்கையுற்று வந்த இந்திரனைக் கௌதம முனிவர் சபித்ததனால் அவனுக்கு உடல் முழுதும் ஆயிரம் கண்கள் ஏற்பட்டன என்பது புராணம்.

நூல்பல் வேள்வி - நூறு வேள்விகளைச் செய்தவன் இந்திரன் ஆகலாம் என்பது புராணச் செய்தி.

மருப்பு - யானைத் தந்தம்

தாழ்பெருந்தடக்கை - தும்பிக்கை

எருத்தம் - மத்தகம் (புறக்கழுத்து)

இத்தேவர்கள் முருகனை நாடிவந்த காரணம்

நாற்பெருந் தெய்வத்து நல்நகர் நிலைஇய

உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கைப்

பலர்புகழ் மூவரும் தலைவர் ஆக

ஏமுறு ஞாலம் தன்னில் தோன்றி

தாமரை பயந்த தாஇல் ஊழி

நான்முக ஒருவற் கூட்டிக் (160 - 165)

பொருள்:

பிரமன், திருமால், உருத்திரன், இந்திரன் ஆகிய நான்கு பெருந் தெய்வங்களைக் கொண்டு நல்ல நகரங்கள் அமைந்துள்ள உலகத்தைக் காக்கும் தொழில் செய்யப்பட்டு வந்தது. (பிரமன் முருகனால் சிறை படுத்தப்பட்டதால்) முன்பு போலவே உலகத்தைக் காக்கும் தொழிலை ஒருமித்துச் செய்து தலைவராக விளங்கும் நோக்கத்தொடு பிரமனைத் தவிர்த்த திருமால் உருத்திரன், இந்திரன் ஆகிய மூவரும் இவ்வுலகத்தில் தோன்றித் திருமாலின் திருவுந்தித் தாமரையிலே பிறந்த பல யுகங்களும் நிலை பெற்று இருக்கக் கூடிய நான்முகனாகிய பிரமனைச் சிறை மீட்டுப் பழையபடி படைத்தல் தொழிலில் ஈடுபடுத்துவதற்காக வந்து,

விளக்கம்:

நாற்பெருந் தெய்வம் - திருமால், உருத்திரன், பிரமன், இந்திரன் ஆகியோர்.

“உலகம் காக்கும் ஒன்றுபுரி கொள்கை” என்பது உயிர்களைக் காக்கும் ஒரே நோக்கத்தில் செய்யப்படும்.

படைத்தல், காத்தல், அழித்தல் முதலிய தொழில்கள். இத்தொழில்கள் வெவ்வேறு போன்று தோன்றினாலும் ஆன்மாக்கள் பக்குவப்பட்டு ஆணவம், கன்மம், மாயை ஆகிய மும்மலங்களிலிருந்து விடுபட்டு, வீடுபேறு அடையும் பொருட்டு படைத்தலும், காத்தலும், அழித்தலும் செய்யப்படுவதால் “ஒன்றுபுரி கொள்கை” என்று நக்கீரர் நவில்கின்றார்.

பிரமன் அகந்தை கொண்டிருந்ததால் முருகன் “ஓம்” என்னும் பிரணவ மந்திரத்தின் பெர்ருளைக் கூறும்படி பிரமனை வினவினான்.

பிரமன் பொருள் கூறுமுடியாமல் போகவே பிரமன் தலையில் குட்டி அவனை முருகன் சிறையில் இட்டான். இதனால் படைத்தல் தொழில் முடங்கிப் போனது. ஏனைய மூவரும் தத்தம் தொழிலில் ஈடுபடாமல் போயினர். ஆகவே திருமால், உருத்திரன், இந்திரன் ஆகிய மூவரும் தங்கள் தொழிலில் மேம்பட்டுத் தலைவராகும் பொருட்டுப் பிரமனை விடுதலை செய்து கொண்டு போக, உலகத்தில் தோன்றி முருகனைக் காண திருவாவினன்குடிக்கு வந்தனர் என்பது பாடல் கருத்து.

பிரமனை சிறையில் இட்ட செய்தியை குமரகுருபரரும்

“படைப்போன்

அகந்தை யுரைப்பமறை யாதியெழுத் தென்று
உகந்த பிரணவத் தினுண்மை - புகன்றிலையால்
சிட்டித் தொழிலதனைச் செய்வதெங்ஙன் என்றுமுனம்
குட்டிச் சிறையிருத்தும் கோமானே” என்று கந்தர் கலிவெண்பாவில் பாடுதல் காண்க.

ஏழுறு - ஏமல் உறு (காவல் புரியும்)

தாமரை - திருமாலின் திருவந்தி (கொப்பூழ்)

ஊழி - யுகம் (நீண்ட காலம்)

மற்ற தேவர்களின் வருகை

காண்வரப்

பகலில் தோன்றும் இகல்இல் காட்சி
நாலவேறு இயற்கைப் பதினொரு மூவரோடு
ஒன்பதிற்று இரட்டி உயர்நிலை பெற்றீஇயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வளிகிளர்ந் தன்ன செலவினர் வளியிடைத்
தீளமுந் தன்ன திறலினர் தீப்பட

உரும்இடித் தன்ன குரலினர் வீழுமிய

உறுகுறை மருங்கில்தம் பெருமுறை கொண்மார்

அந்தரக் கொட்பினர் வந்துடன் காண (166 - 174)

பொருள்:

அழகாகப் பாகுபடுத்திக்காணும் போது வேறாகத் தோன்றித் தங்களுக்குள் மாறுபாடில்லாத அறிவாற்றலைக் கொண்ட நால்வகைப்பட்ட பிரிவினை உடைய முப்பத்து மூன்று தேவர்களும் பதினெட்டு வகையான தேவ கணத்தாரும் விண்மீன்கள் பூத்துக் கிடப்பது போன்ற தோற்றம் உடையவராய் அம்மீன்களோடு காற்று பொருந்தியது போன்ற இயக்கத்தை உடையவராய்க் காற்றின் இடையே நெருப்பு தோன்றியது போன்ற வலிமையுடையவராய் நெருப்பானது தோன்றுவதற்கு காரணமாய் இருக்கும் இடி இடிப்பது போன்ற குரலை உடையவராய்த் துன்பம் தருகின்ற தங்கள் குறைகளைத் தீர்த்துக் கொண்டு தத்தம் தலைமையை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வானத்தில் சுழன்று வந்து முருகனைக் கண்டு நிற்க.

விளக்கம்:

பகல் - பகுத்தல்

நால்வேறு இயற்கை - ஆதித்தர், வசுக்கள், உருத்திரர், மருத்துவர் என நான்கு வகைப்பட்ட தேவர்கள்.

ஆதித்தர் பன்னிருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் ஒன்பதின்மர், மருத்துவர் இருவர் எனத் தேவர்கள் முப்பத்து மூவர்.

ஆதித்தர் பன்னிருவர் என வெவ்வேறாகத் தோன்றினாலும் தங்கள் இயக்க ஆற்றலால் ஒரு தன்மை உடையவரே ஆவர். இதனால் தான் நக்கீரர் "பகலில் தோன்றும்

இகல் இல் காட்சி" எனக் குறிப்பிடுகின்றார். இவ்வாறே வசுக்களுக்கும், உருத்திரர்க்கும், மருத்துவர்க்கும் இத்தொடரை பொருத்திப் பார்த்துக்

கொள்ள வேண்டும்.

“ஒன்பதிற் றிரட்டி உயர்நிலை பெந் இயர்” என்பது பதினெட்டுக் கணங்களைக் குறிக்கின்றது. பதினெட்டு கணங்களாவன

1. தேவர், 2. அசுரர், 3. தைத்தியர், 4. கருடர், 5. கின்னரர், 6. கிம்புருடர், 7. இயக்கர், 8. விஞ்சையர், (வித்தியாதரர்), 9. இராக்கதர், 10. சித்தர், 11. சாரணர், 12. பைசாசர், 13. நட்சத்திரங்கள், 14. நாகர், 15. ஆகாய வாசி, 16. போகபூமியோர், 17. பூதர், 18. கந்தருவர்.

மீன் - நட்சத்திரம்

வளி - காற்று

உரும் - இடி

அந்தரம் - வானம்

கொட்டி - சுழற்சி

திருமால், உருத்திரன், இந்திரன் ஆகிய மூன்று தெய்வங்களைப் போலவே, முப்பத்து மூவரும், பதினென்கணத்தாரும் திருவாவினன்குடிக்கு வந்து முருகனிடத்தில் குறை வேண்டிப் பிரமனை விடுதலை செய்து, தங்கள் தலைமையைப் பெறுவதற்கு முனைந்தனர் என்பது கருத்து.

திருவாவினன்குடி (பழநி)

தாஇல் கொள்கை மடந்தையொடு சில்நாள்

ஆவினன்குடி அசைதலும் உரியன்; (175 - 176)

பொருள்:

குற்றமற்ற கற்பினையுடைய தெய்வயானையுடன் சில நாட்கள் திருவாவினன்குடி என்னும் திருத்தலத்தில் தங்குவதற்கும் முருகன் உரியவன்.

விளக்கம்:

தா - குற்றம்

கொள்கை - இங்கு கற்பைக் குறித்தது. எந்த குணத்தைவிடவும் கற்பு என்னும் குணமே மங்கையர்க்கு தலைசிறந்தது. ஆதலால் நக்கீரன் கற்பை "கொள்கை" எனக் குறித்தார்.

மடந்தை - தெய்வயானை

திருவாவினன் குடி - பழநி அறுபடை வீடுகளுள் மூன்றாவது படை வீடு

திருப்பரங்குன்றம், திருச்செந்தூர் ஆகிய திருத்தலங்களில் எழுந்தருளும் முருகன் திருவாவினன்குடிக்கும் சென்று தங்கி இருப்பான் என்றும் ஆகவே திருவருள் பெற வரும் அடியவனை அங்குச் சென்றாலும் முருகனைக் காண இயலும் எனத் திருவருள் பெற்றுவரும் அடியவன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக இப்பகுதியும் அமைந்துள்ளது.

4. திருஏரகம் (சுவாமிமலை)

அதா அன்று

இருமூன்று எய்திய இயல்பினின் வழாஅது
 இருவாச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
 அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல் யாண்டு
 ஆறினில் கழிப்பிய அறன்நவில் கொள்கை
 மூன்று வகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்து
 இருபிறப் பாளர் பொழுதுஅறிந்து நவல
 ஒன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நண்ணாண்
 புலராக் காழகம் புலர உடஇ
 உச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்து

ஆறுஎழுத்து அடக்கிய அருமறைக் கேள்வி

நாஇயல் மருங்கில் நவிலப் பாடி

வீரைஉறு நறுமலர் ஏந்திப் பெரிதுஉவந்து

ஏரகத்து உறைதலும் உரியன் (177 - 189)

பொருள்:

திருவாவின் குடி மட்டுமல்லாமல் ஒதல், ஒதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என்னும் ஆறுவகைப்பட்ட தொழில்களில் வழுவாமல், பெற்ற தாய் தந்தை இருவர் குடியும் நல்ல குடி என்று மற்றவர்களால் புகழப்பட்ட பழம்பெருமை வாய்ந்த குடியில் தோன்றி, நாற்பத்தெட்டு ஆண்டு இளமை சேர்ந்து நல்ல ஆண்டுகளைப் பிரமச்சரிய நெறியில் தவறாமல் கழித்து அறத்தையே ஒழுக்கமாகக் கொண்டு, நாற்சதுரம், முச்சதுரம், வில்வடிவம் ஆகிய வடிவங்களில் அமைக்கப்பட்டு வளர்க்கப்படும் ஆகவனீயம், தட்சிணாக்கினியம் காருகபத்தியம் என்னும் வேள்விகளால் உண்டாகும் முத்தீச் செல்வத்தை உடையவராய் விளங்கியவர் இருபிறப்பாளர். அவர்கள் வழிபாடு செய்வதற்குரிய பொழுதை அறிந்து வாழ்த்துரைத்து மூன்று நூலை மூன்றாக மடித்து ஒன்பது புரி அமைந்த முப்புரி நூலை அணிந்தவராய், நீராடி தோய்த்த ஆடையை உடம்பிலேயே உலருமாறு உடுத்தியவராய்த் தலைமீது கூப்பிய கரங்களை உடையவராய் முருகனைப் புகழ்ந்து "சரவணபவ" என்னும் ஆறெழுத்து மந்திரத்தை அடக்கிய மறையினை நாவோடு உச்சரித்துப் பாடியவராய் மணம் மிகுந்த மலர்களைத் தூவி வழிபட்டனர். அவர்களுடைய வழிபாட்டுக்குப் பெரிதும் மகிழ்ந்தவனாய் முருகன் திருவேரகம் என்னும் திருத்தலத்தில் தங்குவதற்கு உரியவன்.

விளக்கம்:

இருமூன்று எய்திய இயல்பு - அந்தணர்க்குரிய அறுவகைத் தொழில்கள்

இதனை

“அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்

எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகின்றார்.

“ஓதல் வேட்டல் அவைபிறர்ச் செய்தல்

ஈதல் ஏற்றல்என் றாறுபுரிந் தொழுகும்

அறம்புரி அந்தணர்

என்று பதிற்றுப்பத்தும் பகர்கின்றது.

1. ஓதல் - அந்தணர்கள் உயரிய அருமறைகளை ஓதுதல்.
2. ஓதுவித்தல் - அந்தணர்க்கும் அந்தணர் அல்லாத ஏனைய மாந்தர்களுக்கு அவரவர் உணர்வின் தன்மைக் கேற்ப கற்பித்தல்.
3. வேட்டல் - வேள்விகளைச் செய்தல்
4. வேட்பித்தல் - மற்றவர்களை வேள்வி இயற்றச் செய்தல்
5. ஈதல் - வேள்வி ஆசிரியர்களுக்கும், பிற சான்றோர்களுக்கும் நற்பொருள் வழங்குதல்.
6. ஏற்றல் - ஏற்கத் தகுந்த நற்பொருளை தகுந்தவர்களிடத்தில் பெறுதல்.

“அறுநான்கு இரட்டி இளமை நல்யாண்டு

ஆறினின் கழிப்பிய” பிறந்தது முதற்கொண்டு நாற்பத்தெட்டு வயதுவரை பிரம்மச்சரிய நல்வழியில் இளமையை கழிப்பது. பதினாறு வயது முதல் நாற்பத்தெட்டு வயது வரையிலான இளமைக் காலம் காமம் முதலிய இன்பங்களைத் துய்ப்பதற்கான காலம் ஆதலால் அக்காலத்தில் பிம்மச்சரிய ஒழுக்கத்தை கடைபிடிக்கும் அந்தணரை நக்கீரர் இங்குச் சிறப்பித்துக் கூறுகின்றார். அறுநான்கு இரட்டி என்பது அறுநான்காகிய இருபத்து நான்கு இரட்டித்து வரும் நாற்பத்தெட்டு ஆண்டுகளைக் குறிக்கின்றது.

ஆறு - நல்வழி

இருபிறப்பாளர் - பூநூல் அணிவதற்கு முன்பு வரை ஒரு பிறப்பு.

பூநூல் அணிந்த பிறகு மறுபிறப்பு எனவே இருபிறப்பாளர் எனப்பட்டனர்.

வடமொழியாளர் "துவிஜா" என்பர்.

ஞாண் - முப்புரிநூல்

காழகம் - ஆடை

புலரா - புலராத

தன்புகழ்ந்து - முருகனைப் புகழ்ந்து

ஏரகம் - இதனை சேரநாட்டில் உள்ள ஒரு திருத்தலம் என்று நச்சினார்க்கினியர் குறிப்பிடுகின்றார்.

அருணகிரிநாதர் சோழநாட்டிலுள்ள சுவாமிமலையே திருவேரகம் எனப் பாடுகின்றார்.

முருகன் திருப் பரங் குன்றம் , திருச் சீரலைவாய் , திருவாவினன் குடி ஆகிய தலங்களில் மட்டுமல்லாமல் திருவேரகத்திலும் எழுந்தருள் செய்வதற்கு உரியவன் என்பது கருத்து. இதுவரையில் இப்பகுதி திருவேரகத்தைச் (சுவாமி மலை) சிறப்பித்துப் பாடுகின்றது.

5. குன்றுதோறாடல்

அதா அன்று

பைங்கொடி நறைக்காய் இடைஇடுபு வேலன்

அம்பொதிப் புட்டில் விரைஇ குளவியொடு

வெண்கூ தாளம் தொடுத்த கண்ணியன்

நறுஞ்சாந்து அணிந்த கேழ்கிளர் மார்பின்

கொடுந்தொழில் வல்வில் கொலைஇய கானவர்

நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்

குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து

தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை அயர (190 - 197)

பொருள்:

முருகன் திருவேரகத்தில் மட்டுமல்லாமல், தெய்வம் ஏறப்பெற்று வெறியாடும் வேலன், பசுமையான கொடியில் காய்த்த சாதிக்காயை இடையில் வைத்து அழகிய தக்கோலக் காயை நடுவில் வைத்து காட்டு மல்லிகைப் பூவையும், வெண்டாளிப் பூவையும் கொண்டு தொடுத்த மாலையைத் தலையில் சூட்டிக் கொண்டான். நறுமணம் வீசும் வண்ணச் சந்தனக் குழம்பைப் பூசிய மார்பை உடைய கொடிய வில்லால் கொல்லும் தொழிலைச் செய்த குறவர், நீண்ட மூங்கில் குழாயில் ஊற்றி வைத்து முற்றிய தேனால் உண்டான தெளிந்த இனிய கள்ளை மலையில் உள்ள சிற்றூரில் வாழும் சுற்றத்தாரோடு குடித்து மகிழ்ந்து தொண்டகம் என்னும் சிறுபறையை முழக்கிக் கொண்டு குரவைக் கூத்து ஆடினார்.

விளக்கம்:

வேலன் - குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகிய முருகன் தேவராலன் என்னும் பூசாரி மேல் தோன்றி ஆடி அருள் செய்வான். இது வேலன் வெறியாட்டு என்று அழைக்கப்படுகிறது.

நறைக்காய் - சாதிக்காய்

குளவி - காட்டு மல்லிகை

வெண்கூதாளம் - வெண்தாளி மலர்

கண்ணி - தலையில் கட்டிக் கொள்ளும் மாலை

கானவர் - குறவர்

நீடுஅமை - நீண்ட மூங்கில் குழாய்

நீடுஅமை விளைந்த தேக்கள் தேறல் - அந்நாளில் மூங்கில்

குழாயில் தேனை ஊற்றி அதை நாள்பட வைத்து முற்றிக் கள்ளான பிறகு உண்டு மகிழ்ந்தனர்.

“திருந்தமை விளைந்த தேக்கள் தேறல்” என்று கூத்தராற்றுப் படையும், “அம்பனை விளைந்த தேக்கள் தேறல்” என்று அகநானூறும் கூறுதல் காண்க.

சிறுகுடி - குறிஞ்சி நிலச் சிற்றாருக்குப் பெயர்.

தொண்டகச் சிறுபறை - குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய பறை

குரவை - ஏழு பேர்கள் முதல் ஒன்பது பேர்கள் வரை கைகோத்து

ஆடும் கூத்து.

அயர - ஆடல் புரிய

வெறியாடும் வேலனோடு சேர்ந்து குன்றக் குறவர் குரவைக் கூத்தாடினர் என்பது கருத்து.

மலை நில மகளிர்

விரல்உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கான்

குண்டுகனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி,

இணைத்த கோதை, அணைத்த கூந்தல்,

முடித்த குல்லை, இலையுடை நறம்பு

செங்கால் மராத் வால்இணர் இடைஇடுபு,

சுரும்புஉணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை

திருந்துகாழ் அல்குல் திளைப்ப உடஇ

மயில்கண்டு அன்ன மடநடை மகளிரோடு (198 - 205)

பொருள்:

விரலால் மலர்த்தப்பட்டு வேறுபட்ட மணமுடைய ஆழ்ந்த சுனையில் பூத்த மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட தலையில் சூட்டும் கண்ணியையும் பிணைக்கப்பட்ட மாலைகளைச் சேர்த்த கூந்தலையும்

உடையவர்களாய்க் கஞ்சங்குல்லைப் பூக்களையும் இலைகளோடு பறிக் கப் பட்ட மனமலர்களையும் செங்கடம்ப மரத்தின் வெண்பூங்கொத்துக்களையும் இடையிடையேயிட்டு வண்டுகள் உண்ணுமாறு கொடுத்த பெரிய குளிர்ந்த தழையை மேகலை அணிந்த அல்குல் இடத்தே ஆடையாக உடுத்து மயிலை கண்டது போன்ற இளநடையை உடைய பெண்களோடு,

விளக்கம்:

“விரல்உளர்ப்பு அவிழ்ந்த வேறுபடு நறுங்கான்” என்பது மலரும் பருவத்தில் உள்ள மொட்டுக்களை பறித்து விரல்களால் வலிய மலரச் செய்து கண்ணி என்னும் மாலையைத் தொடுப்பர் இவ்வாறு வலிய மலர்த்தப்பட்ட மலர்கள், இயல்பாக மலர்ந்த பூ மனத்திலிருந்து சற்று வேறுபட்ட மனத்தை உடையதாக இருக்கும் என்ற செய்தியைக் கூறுகிறது.

“வேறுபடு நறுங்கான்” என்பதற்கு “வேறுபட்ட மனம்” என்று பொருள்.

“தண்கயத்த மன்ற வெண்பூங் குவளை அரும்பலைத் தியற்றிய சூரும்பார் கண்ணி பின்னிப்புறந்தாழக் கொன்னே சூட்டி” என்று அகநானூறும் இதே செய்தியைக் கூறுகிறது.

இணைத்த கோதை - வேறுவேறு மலர்களை ஒன்றாக இணைத்த மாலை.

குல்லை - கஞ்சங்குல்லை. இதனை கஞ்சா என்று அழைப்பர்.

மராம் - கடம்ப மரம்

வால்இணர் - வெண்மையான பூங்கொத்து

இடையிடுபு - இடையிடையே வைத்து

அந்நாளில் மகளிர் தழை ஆடை உடுத்தும் வழக்கம் கொண்டிருந்தனர். குல்லைப் பூவையும், இலைகளோடு பறிக்கப்பட்ட

நறும்புவையும் கடப்பம் புவையும் கொய்த தழைகளோடு சேர்த்துக் கட்டிய தழை ஆடையை குறிஞ்சி நிலப் பெண்கள் உடுத்தினர் என்கிறார் நக்கீரர்.

இதனையே,

“பல் பும் பகைத் தழை நுடங்கும் அல்குல்” என்று நற்றிணையும்

“அம்பூந் தொடலை அணித்தழை அல்குல்

செம்பொறிச் சிலம்பின் இலையோள்” என்று புறநானூறும்

கூறுகின்றன.

குன்றுதோறாடல்

செய்யன், சீவந்த ஆடையன், செவ்வரைச்
செயலைத் தண்தளிர் துயல்வரும் காதினன்
கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
குழலன் கோட்டன் குறம்பல்லியத்தன்
தகரன் மஞ்ஞையன் புகர்இல் சேவல் அம்

கொடியன் நெடியன் தொடிஅணி தோளன்
நரம்பு ஆர்த்தன்ன இன்குரல் தொகுதியொடு
குறம்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயல்
மருங்கில் கட்டிய நிலன்றேர்பு துகிலினன்
முழவுஉறழ் தடக்கையின் இயல ஏந்தி

மென்தோள் பல்பிணை தழீஇ தலைத்தந்து

குன்றுதொறு ஆடலும் நின்றதன் பண்பே (206 - 217)

பொருள்:

சிவந்த நிறத்தைக் கொண்டவனாக சிவந்த ஆடையுடுத்துச் சிவந்த அடிப்பகுதியை உடைய அசோக மரத்தின் குளிர்ந்த தளிரை காதில் செருகியவனாய்க் குச்சினைக் கட்டிக் கழலை அணிந்து கொண்டு வெட்சி மாலையைச் சூடிக் குழல் ஊதி ஊது கொம்பை முழங்கிச் சிறிய பல இசைக் கருவிகளை இசைத்து ஆட்டுக்கிடாயையும், மயிலையும் கொண்டு குற்றமில்லாத கோழிக் கொடியை உயர்த்தி நெடியவனாக நின்று வளையத்தை தோளில் அணிந்து யாழ் நரம்பைப் போன்ற இனிய குரலுடன் பாடும் மகளிருடன் சிறுசிறு புள்ளிகளையுடைய நிலத்தளவு தாழும் பட்டாடையை இடையிலே இறுகக்கட்டி முழவையொத்த கைகளாலே அந்த ஆடையைப் பிடித்துக் கொண்டு மென்மையான தோள்களை உடைய பெண்மான் போன்ற பல மகளிரைத் தழுவிக் கொண்டு அம்மகளிர்க்கு இடம் தந்து குன்றங்கள்தோறும் வெறியாடும் வேலன் ஆடுவதும் முருகப் பெருமான் அக்குன்றங்கள் தோறும் நிலைப்பெற்றிருப்பதன் பண்பினாலே ஆகும்.

விளக்கம்:

செவ்வரைச் செயலை - சிவந்த அடிப்பகுதியை உடைய அசோக மரம்

கழல் - காலில் அணியும் வீரக்கழல்

செச்சை - வெட்சி மலர்

தகர் - ஆட்டுக் கடா

மஞ்ஞை - மயில்

மருங்கு - இடை

வெறியாடும் வேலன் முருகப் பெருமான் போலவே கோலம் பூண்டு முருகப் பெருமானுடைய கொடி, ஊர்தி முதலியவற்றைக்

கொண்டு ஆடிப்பாடுவான். இறைவன் அவனுடைய நாவையேத் தன் நாவாகக் கொண்டு அன்பர்க்கு அருளுரை பகர்வான். இச்செய்தியே இப்பகுதியில் உரைக்கப்படுகின்றது. ஆனால் முருகனே குன்றத்து மகளிரோடு ஆடுகின்றான் என நச்சினார்க்கினியர் பொருள் காணுகின்றார்.

உரையாசிரியர் பெருமழைப்புலவர் போ.வே. சோமசுந்தரனார் வெறியாடும் தேவராலனே முருகனைப் போல ஒப்பனை புரிந்து ஆடுகின்றான் என உரைக்கின்றார். அதற்குச் சிலப்பதிகார வேட்டுவ வரியில் தெய்வமேறி ஆடும் சாலினி, கொற்றவை போலக் கோலம் புனைந்து குறிசொல்லும் திறத்தைச் சான்றாகக் காட்டுகின்றார். எனவே வெறியாடும் வேலன் மகளிரைத் தழுவி ஆடுவதாகக் கொள்வதே பொருத்தமாகத் தோன்றுகின்றது.

நாரத முனிவர் செய்த வேள்வியில் தோன்றிய ஆட்டுக்கடா மூன்று உலகத்தவர்களுக்கும் துன்பம் கொடுக்க, அதைப் பொறுக்கமாட்டாத தேவர்கள் முருகனிடம் வந்து முறையிட, முருகன் அந்த ஆட்டுக்கடாவை அடக்கித் தன் வாகனமாகக் கொண்டான் என்பது புராணம்.

கடல் நடுவே மாமரமாக நின்ற சூரபன்மனை முருகனின் வேல் இருகூறாகப் பிளந்தது. அந்த இரு கூறுகளும் மயிலும், சேவலுமாக மாறின. முருகன் மயிலை வாகனமாகவும், சேவலை கொடியாகவும் கொண்டான் என்பதும் புராணம் உரைக்கும் செய்தி.

முருகன் குன்றங்கள் தோறும் எழுந்தருளியிருப்பதால் அவ்விடங்களிலும் அவனைக் கண்டு அருள் பெறலாம் என ஆற்றுப்படுத்தப்படுகின்றது.

6. பழமுதிர்சோலை

ஊர்கள் தோறும் விழாக்கள்

அதா அன்று

சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறிஅறுத்து

வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ

ஊர் ஊர் கொண்ட சீர்கெழு வீழ்வீனும் (218 - 220)

பொருள்:

குன்றங்கள் தோறும் முருகன் நிலைப்பெற்று இருப்பது மட்டுமல்லாமல், சிறிய தினை அரிசியையும், மலர்களையும் கலந்து பரப்பி ஆட்டுக்கடாவை அறுத்து சேவற் கொடியை அவ்விடத்தில் நிறுத்தி முருகனை எழுந்தருளச் செய்து குறிஞ்சி நில மக்கள் தாங்கள் நேர்ந்து கொண்டபடி ஊர்கள் தோறும் நிகழ்த்துகின்ற சிறப்பான விழாக்களிலும்,

விளக்கம்:

மலைநிலத்தில் தினை விளையுமாதலால் குறிஞ்சி நில மக்கள் இறைவனுக்கு அதனைப் படைத்தனர். திணையும் மலரும் கலந்து தூவுதலும், அரிசியும் மலரும் கலந்து தூவுதலும் மரபு வழிப்பட்ட மங்கல நிகழ்வுகள்.

மறிஅறுத்து - ஆட்டுக்கடாவை அறுத்து

பழந்தமிழ் மக்கள் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாகிய முருகனுக்கு ஆட்டைப் பலியிடும் வழக்கம் கொண்டிருந்தனர்.

வாரணம் - கோழி

விழவு - விழா

பிற இடங்கள்

ஆர்வலர் ஏத்த மேவரு நிலையினும்
வேலன் தைஇய வெறியயர் களனும்
காடுங் காவுங் கவீன்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்பும்
சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பும்
மன்றமுஞ் பொதியிலும் கந்துடை நிலையினும் (221 - 226)

பொருள்:

முருகனிடத்தில் பக்தி செலுத்தும் மெய்யன்பர்கள் ஏத்தி வணங்கும் இடங்களிலும், வெறியாடும் வேலனாகிய தேவராளன் வெறியாடல் நிகழ்த்தும் களங்களிலும் காடுகளிலும், சோலைகளிலும், அழகு வாய்ந்த ஆற்றிடைத் திட்டுக்களிலும், ஆற்றோரங்களிலும், குளக்கரைகளிலும், வேறுபல ஊர்களிலும், நாற்சந்திகளிலும், முச்சந்திகளிலும் புதுப்பூக்கள் மலர்ந்திருக்கும் கடம்ப மரங்களிலும், ஊர் மன்றங்களிலும், பொது அம்பலங்களிலும் திருஅருள் குறித்து நட்டு வைத்த தறிகளிலும்,

விளக்கம்:

ஆர்வலர் - மெய்யன்பர்கள்

மேவருநிலை - மெய்யன்பர்கள் தங்கள் நெஞ்சத்தையே கோயிலாகக் கொண்டு வழிபட்டாலும், வேறு எவ்விடத்தில் இறைவனுக்குரிய இடமாக நினைத்து வழிபட்டாலும் அவ்விடங்களிலே முருகன் இருந்தருள் செய்வான் என்பதாம்.

வெறி அயர் களன் - பண்டைக் குறிஞ்சி நில மக்கள்

தங்களுக்குற்ற நோய்த் தீரவும், குறை நீங்கவும், எதிர் காலத்தை தெரிந்துக் கொள்ளவும் ஒரு வழிபாட்டிடத்தில் ஆட்டை அறுத்துப் பலியிட்டு வேண்டுதல் செய்வார். அப்போது தேவராளன்மேல் முருகக் கடவுள் தோன்றி அருள் புரிந்து நல்வாக்கு உரைப்பான். இவ்வாறு அருள் வாக்கு கூறும் தளம் "வெறி அயர் களன்" எனப்பட்டது. இச்செய்தியை

"வெறியறி சிறப்பின் வெவ்வாய் வேலன்

வெறியாட் டயர்ந்த காந்தளும்" என்று தொல்காப்பியமும் கூறுதல் காண்க.

கா - சோலை

துருத்தி - ஆறு பிரிந்து பாயும் இடைப்பகுதி இத்திட்டுப் பகுதியை "ஆற்றிடைக் குறை" எனவும் கூறுவர். இவ்விடத்தில் நீர் வளமும், நில வளமும் மிகுந்து இயற்கை தழைத்து இருக்கும்.

சதுக்கமும் சந்தியும் - நாற்சந்திகளிலும், முச்சந்திகளிலும் முருகனுக்கு கோயில் எடுத்து வழிபாடு செய்தனர். எனவே இவ்விடங்களும் முருகன் உறையும் இடங்களாக மொழியப்பட்டன.

மன்றம் - மக்கள் ஊர் நடுவே உள்ள முது மரத்தின் அடியில் கூடி ஊருக்குப் பொதுவான செயல்களை முடிவு செய்தனர். இன்றும் அவ்வழக்கம் உள்ளது இது மன்றம் என அழைக்கப்படும். மன்றமானது மன்றடி என்று அழைக்கப்பட்டு, இன்று 'மண்ணடி' என்று மருவி இருப்பதைக் காணலாம்.

பொதியில் - பொது இல் அதாவது பொது மண்டபம்

புதுப்பூங்கடம்பு - கடம்ப மரத்திலும் முருகன் கோயில் கொண்டுள்ளான் என்பது மரபு.

கந்துடை நிலை - முக்காலத்திலிருந்தே கல்லை நட்டும், மரக்கட்டையை நட்டும் இறைவனை வழிபடும் வழக்கம் இருந்து வருகிறது. இதுவே கந்து என்று அழைக்கப்படுகிறது. "கந்துடைப்

பொதியில்" என்று பட்டினப்பாலை பகர்கின்றது.

காடு, சோலை, ஆற்றிடைக்குறை, ஆறு, குளம், மரம் முதலிய அழகு பொலியும் இயற்கை இடங்களில் எல்லாம் முருகன் அருளாட்சி புரிவதாக பண்டைத் தமிழர்கள் உணர்ந்தனர். இதனாலேயே முருகன் எனவும் பெயரிட்டனர். "முருகு" என்பதற்கு அழகு, மணம், இளமை, கடவுள் தன்மை முதலிய பல பொருள்கள் உள்ளமை நோக்கி இன்புறத் தக்கது.

மலைக்கோயில் வழிபாடு

மாண் தலைக் கொடியொடு மண்ணி அமைவர
நெய்யொடு ஐயவி அப்பி ஐதுஉரைத்துக்
குடந்தம்பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி,
முரண்கொள் உருவின் இரண்டுஉடன் உடஇ
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலைஇய மாத்தாள் கொழுவீடைக்
குருதியொடு வீரையு தரவெள் அரிசி
சில்பலிச் செய்து பல்பிரப்பு இரீஇ
சிறுபக மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
பெருந்தண் கணவீர நறுந்தண் மாலை
துணையற அறுத்துத் தாங்க நாற்றி
நளிமலைச் சிலம்பின் நன்னகர் வாழ்த்தி
நறும்புகை எடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
இமிழிசை அருவியொடு இன்னியங் கறங்க
உருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவரக்
குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகள்
முருகியம் நிறுத்து முரணினர் உட்க

முருகாற்றுப் படுத்த உருகெழு வியன்நகர்
 ஆடுகளைஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி இயக்கி
 ஓடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
 ஆண்டாண் டுறைதலும் அறிந்த வாறே

(227 - 249)

பொருள்:

மாட்சிமை மிகுந்த சேவல் கொடியோடு பொருந்தச் செய்து, நெய்யையும், வெண்சிறு கடுகையும், அப்பி, ஒதும் மந்திரத்தை ஒதி வழிபட்டனர். மலர்களைத் தூவி மாறுபட்ட வடிவினையுடைய இரு ஆடைகளை உடுத்துச் சிவந்த நூல் காப்புக் கட்டி வெண் பொரி தூவி வலிமையான பெரிய கால்களை உடைய ஆட்டுக்கடாவின் குருதியோடு கலந்த வெள்ளரிசியை படைத்துப் பசுமஞ்சளையும், சந்தனக் குழம்பையும் தெளித்துச் செவ்வலரி மாலையையும் பிற மாலையையும் அளவாக அறுத்து வரிசையாகத் தொங்கவிட்டனர். குறிஞ்சி நிலத்து ஊர்களில் எல்லாம் பசியும், பிணியும், பகையும் நீங்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தி நறுமணப்புகை காட்டினர். குறிஞ்சிப் பண்ணை பாடி அருவி ஓசையோடுகூட இசைக்கருவிகளும் ஒலிக்கச் செந்நிறப் பூக்களையும் தூவி அச்சம் உண்டாகுமாறு குருதி கலந்த திணையை பரப்பி முருகப் பெருமான் மகிழும் இசைக் கருவிகளை முழங்கச் செய்தனர். இறைவன் இல்லை என்று கூறுபவர்கள் அஞ்சும் படியாக அம்முருகப் பெருமான் வரும்படி வழிபடுத்திய அச்சம் தரும் பெரிய கோயிலின் இடத்தே வெறியாடுகளும் எதிரொலிக்கப் பாடினர். கொம்புகள் பலவற்றையும் ஒன்று சேர முழக்கினர். கடிய ஓசையுடைய மணிகளை ஒலிக்கச் செய்து வலிமை மிக்க பிணிமுகம் என்னும் யானையை வாழ்த்தினர். இவ்வாறு வேண்டியவர் வேண்டிய வண்ணமே

வரம் பெற்று, வழிபாடு இயற்ற மேற்கூறிய இடங்களில் தங்குதலும் உரியன் என்று நான் அறிந்த அளவில் கூறினேன்.

விளக்கம்:

ஐயவி - வெண்சிறு கடுகு

குடந்தம் பட்டு - வணங்குதல், வழிபடுதல்.

செந்நூல் - சிவந்த நூல்

மாத்தாள் - பெரிய கால்

கொழுவிடை - கொழுத்த ஆட்டுக்கடா

நறுவிரை - சந்தனம் முதலிய மணப்பொருள்களைக் குறித்தது.

கணவீரம் - செவ்வலரி மலர்

சிலம்பில் நன்னகர் - முருகப்பெருமானுக்குரிய மலைக் கோயில்

தூங்க - அசைய

நாற்றி - தூங்க விட்டு

நறும்புகை - அகில் புகை

இமிழ் இசை - ஒலிக்கும் இசை

இன்னியம் - இனிய இசைக் கருவிகள்

உருவப் பல்பு - பலநிறப் பூக்கள்

வெரு வர - அச்சம் உண்டாக

முருகு இயம் - முருகன் விரும்பும் கருவி இசை

வியல் நகர் - பெரிய கோயில்

கோடு - ஊது கொம்பு

ஓடாப்பூட்டை - புறங்கொடுக்காத வலிமை

பிணிமுகம் - முருகன் ஏறிச் செல்லம் யானை

“சேய் உயர் பிணிமுகம் ஊர்ந்து” எனவும் “பிணிமுக ஊர்தி

ஒன்செய் யோனும்” எனவும் இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன.

“பிணிமுகம்” என்றால் “மயில்” எனவும் கூறுகின்றனர்.

இவ்வுலகில் பட்டம், பதவி, பொருள் எனப் பலவற்றில் ஆசை வைத்து அவற்றுக்காக வேண்டுபவர்கள் பலராகவும் வீடுபேற்றை வேண்டுபவர்கள் மிகச் சிலராகவும் உள்ளனர். இங்ஙனம் யார் யார் எதை எதை வேண்டுகிறாரோ அதை அதை அவர் அவர்க்கு இறைவன் அருள்வான் என்னும் பொருள்பட, "வேண்டுநர் வேண்டியாங்கு எய்தினார் வழிபட" என நக்கீரர் விளம்புகின்றார்.

ஆண்டாண்டு - இவ்வாறு வழிபடும் இடங்களில் எல்லாம் முருகன் இருந்தருள்வதற்கு உரியவன் என்பதாம்.

முருகன் உறையும் இடங்களை முற்றிலும் அறிந்து கொள்ள இயலாது ஆகையால் ஆற்றுபடுத்துவோன் "நான் அறிந்த அளவில் கூறினேன்" என்று மொழிகின்றான். "அறிந்தவாறே" என்னும் தொடர் இதனைப் புலப்படுத்தும்.

முருகன் புகழ்மாலை

ஆண்டான் டாயினும் ஆகக் காண்டக
முந்துநீ கண்டுழி முகனமர்ந்து ஏத்திக்
கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
நெடும்பெருஞ் சீமையத்து நீலப் பைஞ்கனை
ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப
அறுவர் பயந்த ஆறமர் செல்வ
ஆல்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
மலைமகள் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
இழைஅணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
வானோர் வணங்குவில் தானைத் தலைவ
மாலை மார்ப நூலறி புலவ

செருவில் ஒருவ பொருவிறல் மள்ள
 அந்தணர் வெறுக்கை அறிந்தோர் சொல்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்தர் ஏறே
 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவர் ஏறே
 அரும்பெறல் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக
 நசையுநர்க் கார்த்தம் இசைபே ராள
 அலந்தோர்க்(கு) அளிக்கும் பொலம்பூண் சேளம்
 மண்டமர் கடந்தநின் வென்றா(டு) அகலத்தப்
 பரிசிலர்த் தாங்கும் உருகெழு நெடுவேள்
 பெரியோர் ஏத்தும் பெரும்பெயர் இயவுள்
 சூர்மருங்கு அறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
 போர்மிகு பொருந குரிசில் எனப்பல
 யானறி அளவையின் ஏத்தி ஆனாது
 நின்னளந் தறிதல் மன்னுயிர்க் கருமையின்
 நின்னடி உள்ளி வந்தனென் நின்னொடு
 புரையுநர் இல்லாப் புலமை யோயெனக்
 குறித்தது மொழியா அளவையிற் குறித்துடன்
 வேறுபல் உருவிற் குறும்பல் கூளியர்
 சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
 அளியன் தானே முதுவாய் இரவலன்
 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
 இனியவும் நல்லவும் நனிபல ஏத்தித் (250 - 286)

பொருள்:

நாம் இதுவரையில் கூறிய இடங்களிலாவது, பிற இடங்களிலாவது அப்பெருமானை நீ உன் முன்னே தோன்றக் காண்பாயானால் முகமலர்ந்து விருப்பத்துடன் நோக்கி அவனைப் புகழ்ந்து வாழ்த்தி கைகளைத் தலைமேலே குவித்து வாழ்த்தித் திருவடிகளில் வீழ்ந்து வணங்கி, நெடிய பெரிய இமயமலையின் உச்சியில், தருப்பைகள் சூழ்ந்த சுனையில் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் ஆகிய ஐவருள் ஒருவனாகிய அக்கினிக் கடவுள் கைகளில் ஏந்திக் கொள்ள, அருந்ததி தவிர்த்த ஆறுபெண்கள் பெற்றெடுத்த ஆறுவடிவும் ஒருவடிவான செல்வனே! கல்லால மரத்தின் கீழிருந்த கடவுளாகிய சிவபெருமான் மகனே! மலையரசன் மகளாகிய உமாதேவியின் மகனே! பகைவர்க்குக் கூற்றுவனே! வெற்றித் தெய்வமாகிய கொற்றவையின் மகனே! அணிகலன் அணிந்த சிறப்பினையுடைய பழையோளாகிய காளியின் மகனே! வில்லேந்திய தேவர்களின் படைத்தலைவனே! மாலையணிந்த மார்பனே! நூல் அனைத்தையும் அறிந்த புலவனே! போரில் ஒப்பற்றவனே! வெற்றியை உடைய இளைஞனே! அந்தணர்களுக்குச் செல்வமாய் இருப்போனே! சான்றோர் புகழும் சொல் தொகுப்பே! தெய்வயானை வள்ளியாகிய மங்கையரின் கணவனே! மறவர்களுள் ஆண்சிங்கம் போன்றவனே! வேல் ஏந்திய கையுடைய நிறைந்த பெருஞ்செல்வனே! கிரௌஞ்ச மலையை பிளந்தவனே! வானுயர்ந்த குன்றங்களையுடைய குறிஞ்சி நிலத் தலைவனே! பலரும் புகழக் கூடிய கவிபாடும் புலவர்களுக்கெல்லாம் தலைவனே! அரிய மரபினையும் பெரும் புகழினையும் உடைய முருகனே! விரும்புபவர்க்கு விரும்பியதை வழங்கும் புகழ்மிகு வள்ளலே! வருந்துகின்றோர்க்கு அருள் புரியும் பொன் அணி புனைந்த சேயோனே! நெருங்கிப் புரிகின்ற போரில் பகைவரை வெல்லும் உன் அகன்ற மார்பிலே உன் அருளைப் பரிசாகப் பெற வரும் அன்பர்களை

தழுவி ஆதரித்தருளும் நெடுவேளே! முனிவர், தேவர் முதலான பெரியோர் ஒதிப் பரவும் ஆறெழுத்து பெரும் பெயரை உடைய கடவுளே! சூரபன்மனின் குலத்தை அழித்த வலிமையினாலே “மதவலி” என்று அழைக்கப்படுவோனே! போர் மறவனே! தலைமை சான்றவனே என்று பலவாறாக நான் அறிந்து கூறிய அளவில் துதித்து அத்துடன் நின்று விடாமல் “நின் தன்மையெல்லாம் முற்றிலும் அளந்தறிதல் உயிராகிய எம்மனோர்க்கு இயலாது ஆதலால் இடையறாது நின் திருவடியைப் பெறவேண்டும் என்று நினைந்து வந்தேன்; நின்னோடு ஒப்பாரில்லாத மெய்யறிவுடையோனே” நீ கருதிய வீடுபேற்றை வேண்டி விண்ணப்பம் செய்வதற்கு முன்னரே, உன்னுடைய வருகையைக் குறித்து அப்பொழுதே வேறுவேறு வடிவம் கொண்ட பூதகணங்கள் பலர், விழாக் களத்தில் தோன்றுவாரைப் போல மிகுந்த பொலிவுடன் தோன்றி “இவன் அருளத்தகுந்தவன்; ஞானம் வாய்க்கப் பெற்றவன், பெருமானே! உனது வளமான புகழை விரும்பி இனிமையும் உறுதியும் பயக்கும் பலப் பல மொழிகளைக் கூறிப் புகழ்ந்து வந்துள்ளான்” என்று முருகக்கடவுள் திருமுன்பு கூறுவர்.

விளக்கம்:

முகனமர்ந்து - முகம் மலர்ந்து

தொழுஉ - தொழுது

கால் உறவணங்கி - முருகன் திருவடிகளில் தலையை வைத்து வணங்கி

இறைவனை முகமலர்ச்சியோடு கைகளைத் தலைக்கு மேலே கூப்பி வாழ்த்தித் திருவடிகளில் தலை வைத்து வணங்க வேண்டும் என்னும் வழிபாட்டு முறை கூறப்பட்டுள்ளது.

பெடும் பெருஞ் சிமையம் - உயர்ந்த பெரிய இமயமலைக் குறித்து சிமையம் என்றால் உச்சி (அல்லது) சிகரம் என்று பொருள்.

நிலப் பைஞ்சனை - தருப்பை புற்கள் சூழ்ந்த சுனை. தருப்பைக்கு சரவணம் என்பது வடமொழிப்பெயர் ஆகவே அப்பொய்கை சரவணப் பொய்கை எனப்பட்டது. அச்சரவணப் பொய்கையில் முருகன் தோன்றியதால் சரவணபவன் எனப் பெயர் பெற்றான்.

ஐவர் - நிலம், நீர், தீ, வளி, வானம் ஆகிய ஐம்பூதங்கள் ஒருவன் - அக்கினிக் கடவுள்.

அங்கை - அகம் கை என்பதம் மருஉ, உள்ளங்கை என்று பொருள்.

இந்திரன் சிவபெருமானிடத்திலிருந்து வாங்கிய கருவை ஏழு முனிவர்கள் பெற்று அதனைத் தாங்க இயலாமல் முத்தீக்குண்டத்தில் எறிந்தனர். வீரியம் குறைந்த அந்தக் கருவை அக்கினித் தேவனிடம் இருந்து மீண்டும் பெற்றுத் தம் பத்தியினிடம் வழங்கினர். அவர்களுள் அருந்ததியைத் தவிர மற்ற ஆறு கார்த்திகை பெண்களும் விழுங்கிக் கருவுற்றனர். சூல் முதிர்ந்த அவர்கள் சரவணப் பொய்கையில் தாமரைப் படுக்கையில், ஆறு குழந்தைகளாக முருகனைப் பெற்றெடுத்தனர். அந்த ஆறு பேரும் ஒன்று சேர்க்கப்பட்டதால் ஆறுமுகன் ஆனான் என்பது புராணச் செய்தி. இதனை

“ஐவருள் ஒருவன் அங்கை ஏற்ப

அறுவர் பயந்த ஆறு அமர் செல்வ” என்னும் அடிகள் விளக்குகின்றன.

ஆல்கெழு கடவுள் - கல்லால மரத்தின் கீழ் குருவாய் அமர்ந்து முனிவர் நால்வர்க்கு உபதேசித்த தட்சணமூர்த்தி (சிவன்)

கொற்றவை - துர்க்கை

பழையோள் - காளி ஆதி முதலானவள் என்பதனால்

“பழையோள்” என்றார்.

மலைமகள், கொற்றவை, பழையோள் என்பன உமாதேவியின் வேறு வேறு வடிவங்கள்.

தானை - படை

மாலை மாற்ப - கடம்ப மாலையை மார்பில் சூடியவன்.

கடம்ப மலர் மாலை முருகன் விரும்பி அணியும் மாலையாகும்.

நூலறி புலவ - இறைவன் தாம் முற்றும் உணர்ந்தவனாயினும், உயிர்கள் மெய்யறிவு நூல்களை அறிந்து ஈடேருதல் பொருட்டுத் தானும் நூல் அறிந்தவனாக இயங்குகின்றான்.

“அறிவானும் தானே அறிவிப்பான் தானே” என்று அற்புத திருவந்தாதியில் காரைக்கால் அம்மையார் ஒதுதல் இங்கு உணரத்தக்கது.

அந்தணர் வெறுக்கை - பற்றுக்களை துறந்து மெய்யுணர்ந்தோர் அந்தணர் ஆவர். இவ்வந்தணர் உலகப் பொருள் அனைத்தையும் பொய்ப்பொருள் எனப் புறம் தள்ளி, இறைவன் ஒருவனே மெய்ப்பொருள் எனக் கொண்டாடுவதால் முருகனை, “அந்தணர் வெறுக்கை” என்று நக்கீரர் நவீன்தார்.

அறிந்தோர் சொல் மலை - முருகனை உணர்ந்த அன்பர்கள் பலவாறாக ஏத்திப் பாடும் பாடல்களும், கூறும் உரைகளும் குவிந்து கிடக்க, அச்சொற்களின் பொருளாக முருகன் விளங்குவதால் “சொல்மலை” எனக் குறித்தார்.

சொல்லாகிய மலை - உருவகம்

மங்கையர் கணவ - வள்ளி, தெய்வயானை ஆகிய இருவர் தம் கணவன் என்பதாம். வள்ளியும், தெய்வயானையும் இச்சாச் சக்தியாகவும், (விருப்ப ஆற்றல்), கிரியா சக்தியாகவும், (செயலாற்றல்) விளங்க, முருகன் ஞானசக்தியாக (அறிவாற்றல்) விளங்குகின்றான். இந்த உலகம் இம்மூவாற்றலை கொண்டு தான் இயங்கி வருகின்றது.

குன்றம் - தாராகாசுரன் கிரவுஞ்சப் பறவை வடிவத்தில் ஆன மலையாய் நின்று தேவப்படைகளைத் தடுத்தான். முருகன் அக்கிரவுஞ்ச மலையை வேல் எறிந்து பிளந்தான்.

குன்றாக் கொற்றம் - குன்றிப் போகாத வெற்றி.

ஏனையோர் பெறும் வெற்றிகள் எல்லாம் அழியும், இறைவன் வெற்றி ஒன்றே குன்றாத வெற்றி எனவே, "குன்றாக் கொற்றம்" எனக் கூறினார் நக்கீரர்.

அரும் பெறல் மரபு - அறிதாக முயன்று அடையக் கூடியது வீடுபேறு எனவே இதனை அரும் பெறல் மரபு எனக் குறித்து அதனை வழங்கும் முருகனைப் "பெரும் பெயர் முருகன்" எனப் புகழ்கின்றார் நக்கீரர்.

நசையுநர் - விரும்புகின்றவர்

அலந்தோர் - ஊழ் வினைப் பயனால் துன்பம் அடைகின்றவர்.

மண்டு அமர் - நெருங்கிச் செய்யும் போர்

அகலம் - மார்பு

இயவுள் - கடவுள்

குரிசில் - தலைவன்

யான் அறி அளவை - இறைவனை மெய்ஞ்ஞானியர்களாலும் கூட முழுவதும் அளந்தறிய இயலாது. எனவே தான் "நான் அறிந்த அளவில்" என்னும் தொடரை பயன்படுத்துகின்றார்.

"நின்னோடு புரையுநர் இல்லாப் புலமையோய் - இறைவனுக்கு ஒப்பாகக் கூறக்கூடியவர் இப்பிரபஞ்சத்தில் எவரும் இலர். இப்பிரபஞ்சமே இறைவன் சங்கற்பத்தால் உண்டானது தானே இது கருதியே திருவள்ளுவரும் "தனக்குவமை இல்லாதான்" என ஒதுகின்றார்.

கூளியர் - பணியாளர் இங்குப் பூதகணங்களைக் குறித்தது.

சாறுஅயர் களம் - விழாக் கொண்டாடும் களம்

அளியன் - அருளத்தக்கவன்

முதுவாய் இரவலன் - ஞானம் முதிர்ந்த பரிசிலன் (வீடுபேறாகிய பரிசு வேண்டி வந்தவன்).

முருகன் உறையும் இடங்களும் அவ்விடங்களில் எங்கேனும்

முருகனைக் கண்டால் வணங்கித் துதிக்கும் விதங்களும் புகழ்ந்து சொல்ல வேண்டிய முறைகளும் விண்ணப்பிக்க வேண்டிய திறமும். அவ்வாறு விண்ணப்பித்தப்பின்னர் பணியாளர் முருகனிடத்துப் புகலும் நயவுரைகளும் இதுவரையில் அருள் பெற்று வந்த அடியவனால் அருள் பெற வரும் அன்பனுக்கு எடுத்து ஒதி ஆற்றுப்படுத்தப்பட்டது.

முருகன் அருளும் பரிசு

தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்
வான்தோய் நிவப்பின் தான்வந் தெய்தி
அணங்குசால் உயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
அஞ்சல் ஒம்புமதி அறிவல்நின் வரவென
அன்புடை நன்மொழி அளைஇ வீளிவீன்று
இருள்நிற முந்நீர் வளைஇய உலகத்து
ஒருந் யாகித் தோன்ற விழுமிய
பெறலரும் பரிசில் நல்குமதி (287 - 295)

பொருள்:

தெய்வத்தன்மை நிரம்பிய வலிவு மிகுந்த வடிவினையும் வானோங்கிய வளர்ச்சியையும் உடைய முருகன் தானே வந்து உன் முன்னே தோன்றி வருத்தம் அமைந்த தனது தெய்வத் தன்மையை அடக்கிக் கொண்டு பழைய என்றும் முதிராத இளமையான எழில் நலத்தை காட்டியருளி "அஞ்சாதே வீடுபேறு கருதி வந்து இருக்கும் உன் வரவை நான் அறிவேன்" என்று அன்புடைய இனிய வாசகங்களைக் கூறி, கேடில்லாமல் இக்கடல் சூழ்ந்த உலகத்தில் உனக்கு நிகர் நியையாகி விளங்குமாறு மிக உயர்ந்த பரிசை உனக்கு

வழங்குவான்.

விளக்கம்:

வான் தோய் நிவப்பு - வானோங்கிய வளர்ச்சி.

தான் வந்து எய்தி - அருள் காரணமாக இறைவனே முன் வந்து ஆண்டுகொண்டால் அன்றி உயிர்கள் அவனை அணுக இயலாது என்பதாம்.

அணங்குசார் உயர்நிலை - வருத்தம் தரும் உயர்ந்த தன்மை. உயிர்கள் இறைவனைத் தேடி வருந்தும் அளவிற்கு அவன் தோன்றாப் பெருமை உடையவன். இதனால்தான் தேவரும் காணாத தேவதேவன் எனப் போற்றுகின்றனர்.

மணம் மகிழ் தெய்வத்து இளநலம் - இறைவன் பிறப்பு, இறப்பு இல்லாதவனாகையால் மூப்பும் அவனுக்கு இல்லையாயிற்று.

அஞ்சல் ஒம்புமதி - அஞ்சுவதை நிறுத்துக என்பதாம்.

விளிவு இன்று - கேட்கல்லாமல்

முந்நீர் - கடல், ஆற்று நீர், ஊற்று நீர், மழை நீர் ஆகிய மூன்று நீர் கொண்டதால் கடல் முந்நீர் எனப் பெயர் பெற்றது.

ஒரு நீ ஆகித் தோன்ற - உலகத்தில் ஒப்பற்றவனாகத் தோன்ற அதாவது சீவன் முக்தி அடைய என்பதாம்.

நல்குமதி - நல்குவான். இதில் மதி என்னும் முன்னிலை அசைபடர்க்கைப் பொருளில் வந்தது. முருகன் வீடபேறு கருதி வந்த அன்பன் முன்னே தோன்றி அன்பு மொழிகள் கூறி வீடுபேறாகிய ஒப்பற்ற பரிசை வழங்குவான் எனக் கூறப்பட்டது.

பழமுதிர் சோலை மலைக் கிழவன்

பலவுடன்

வேறுபல் துகிலின் நடங்கி அகில்கமந்து

ஆர முழுமுதல் உருட்டி வேரல்

பூவுடை அலங்குசினை புலம்பவேர் கீண்டு

வீண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியின் தொடுத்த

தண்கமழ் அலரிறால் சிதைய நன்பல

ஆசினி முதுகளை கலாவ மீமிசை

நாக நறுமலர் உதிர யுகமொடு

மாழக முகக்கலை பனிப்பப் பூங்குதல்

இரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்களிற்று

முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று

நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா

வாழை முழுமுதல் தாமியத் தாழை

இளநீர் விழுக்குலை உதிரத் தாக்கிக்

கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புறு

மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்

கோழி வயப்பெடை இரியக் கேழலொடு

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன

குருஉமயிர் யாக்கைக் குடாவடி உளியம்

பெருங்கல் விடரளைச் செறியக் கருங்கோட்டு

ஆமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேண்நின்று

இழுமென இழிதரும் அருவிப்

பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே! (296 - 317)

பொருள்:

பல வேறுபட்ட துகில் கொடிகள் ஒன்றாகச் சேர்த்து அசைவது போன்று அகிலைச் சுமந்து சந்தன மரங்களை வேறுடன் சாயத்தள்ளி சிறு மூங்கில் கொம்புகள் தாழும்படி வேரைப் பிளந்து உயர்ந்த மலையில் தொடுத்த தேன் கூட்டை அழித்து ஆசினிப்பலாவின் சுளைகள் கலந்துவரச் சுரபுன்னையின் மலர்கள் உதிரக் கருங்குரங்குகளும், முசுக்கலைகளும் நடுங்கப் பெண் யானைகள் குளிரும்படி அருவியானது அலைவீசி வருகின்றது. மேலும் பெரிய யானையின் முத்தையுடைய தந்தங்களையும், பொன்னையும், மணிகளையும் அடித்துக் கொண்டு வாழைக்குலைகளும், தென்னங்குலைகளும் உதிர்ந்து அடித்துவர அருவியானது கீழ் இறங்குகின்றது. மிளகு கொடிகள் கொத்தோடு சாயவும், புள்ளி இள மயில்களோடு கோழிப் பெடைகள் அஞ்சி நிலை கலங்கவும், ஆண் பன்றியுடன் செதிள் மயிர் அடர்ந்த உடம்பையும், வளைந்த கால்களையும் உடைய கரடியும் மலைக் குகைகளைச் சென்று சேரவும், நீள் கொம்புகளையுடைய காட்டெருதுகள் கதறவும், மிக உயரத்தில் இருந்து “இழும்” என்னும் ஓசையுடன் அருவியானது விழுகின்றது. இத்தகைய அருவியையும், பழங்கள் முதிர்ந்த சோலையையும் உடைய மலைக்குத் தலைவன் அம் முருகப் பெருமான். அம்முருகக் கடவுள் தன்னை நாடி வந்த இரவலனுக்கு மேற் சொன்னவாறு அருள் புரிவான்.

விளக்கம்:

அருவி விழும் காட்சி துகில் கொடி அசைவதுபோல உள்ளது என நக்கீரர் பாடுகின்றார். “துகிலின் நுடங்கி” என்னும் தொடர் இதை விளக்குகிறது.

ஆரம் - சந்தனம்

முழுமுதல் - அடிமர வேரோடு

வேரல் - சிறு மூங்கில்

அலங்குசினை - அசைகின்ற கொம்பு

புலம்ப - தனியாகும் படி

கீண்டு - பிளந்து

பரிதி - சூரியன்

ஆசினி - பலாமரத்தின் ஒரு வகை

நாகம் - சுரபுன்னை மரம்

யுகம் - கருங்குரங்கு

முசுக்கலை - ஒருவகை ஆண் குரங்கு

பூநுதல் - அழகிய நெற்றி

பிடி - பெண் யானை

களிறு - ஆண் யானை

முத்துடை - வான்கோ: - யானைத் தந்தத்தில் இருந்து முத்து

தோன்றும் என்பர் - எனவே முத்துடை வான்கோடு என்றார்.

துமிய - அறுந்து விழ

கறிக்கொடி - மிளகு கொடி

கருந்துளிர் - கரிய கொத்து

வெரீஇ - அஞ்சி

இரிய - அஞ்சி ஓட

கேழல் - ஆண் பன்றி

உளியம் - கரடி

பெரும்கல் - பெரிய மலை

விடர் - வெடிப்பு

அளை - குகை

ஆமாநல்ஏறு - காட்டு எருது

சிலைப்ப - ஒலி எழுப்ப

இழும் - ஒலிக்குறிப்பு

மேற்கூறிய திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவினன்குடி, திருவேரகம், குன்றுதோறாடல், பழமுதிர்சோலை ஆகிய தலங்களில் அன்பன் எங்குச் சென்று கண்டு வணங்கித் துதித்தாலும் அம்முருக வேள் திருவருள் புரிவான் என்று நக்கீரர் ஒதுகின்றார். பழமுதிர்சோலை என்பது பழங்கள் முதிர்ந்து இருக்கும் சோலையைக் கொண்ட மலையெனப் பொதுப்பட நச்சினார்க்கினியர் உரை காணுகின்றார். ஆனால், பழமுதிர்சோலை என்பது முருகனின் அறுபடைவீடுகளுள் ஒன்று எனவும் அது மதுரைக்கு அருகில் உள்ள திருமாலிருஞ்சோலையே எனவும் கூறுகின்றனர் பிறர்.

நக்கீரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை உரை முற்றும்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆசிரியரின் பிற நூல்கள்

1. சிரிக்கும் பூக்கள் (குழந்தைப் பாடல்கள்)
2. மனவெளி (கவிதைத் தொகுப்பு)
3. அருந்தமிழ் ஆசானுக்கு அறுபது மலர்கள் (கவிதை நூல்)
4. அம்பிகை அருள்மாலை (கவிதை நூல்)
5. தலைவனும் தொண்டனும் (கவிதை நூல்)
6. அன்னை வெக்காளி அருள்மாலை (கவிதை நூல்)
7. தமிழ்ப்புதையல் (சொல்லாய்வு நூல்)
8. ஓளவையார் அருளிய விநாயகர் அகவல் விளக்கவுரை.
9. சிவபுராணம் விளக்கவுரை
10. கந்தர் சஷ்டி கவசம் விளக்கவுரை
11. நறுந்தொகை உரையுடன்
12. நற்றமிழ்ச் செல்வர் நால்வர் (உரைநடை)
13. இராமாயண சாரம் (கவிதை நூல்)

நூல் விளக்கம்

முதற்பதிப்பு	- ஏப்ரல் 2011
உரிமை	- உரையாசிரியருக்கே
பதிப்புக்குரியவர்	- கணபதி பதிப்பகம், பாடியநல்லூர்.
நூலின் பெயர்	- திருமுருகாற்றுப்படை உரைநூல்
பக்கங்கள்	- 108 பக்கங்கள்
ஒளி அச்சு	- அரவிந்த் இம்ப்ரஸ் பாயின்ட்
நூல் வெளியீடு	- கணபதி பதிப்பகம், 1/349, திருப்பூர் குமரன் தெரு, பாடியநல்லூர், சென்னை-52.
அச்சிடுபவர்	- பிரியங்கா கிராபிக்ஸ், செம்பியம், சென்னை.

தனி வெண்பாக்கள்

குன்ற மெறிந்தாய் குரைகடலில் சூர்தடிந்தாய்
புன்றலைய பூதப் பொருபடையாய் - என்றும்
இளையாய் அழகியாய் ஏறுார்ந்தான் ஏறே
உளையாய்என் உள்ளத் துறை.

குன்ற மெறிந்ததுவும் குன்றப்போர் செய்ததுவும்
அன்றங் கமரரிடர் தீர்த்ததுவும் - இன்றென்னைக்
கைவிடா நின்றதுவும் கற்பொதும்பிற் காத்ததுவும்
மெய்விடா வீரன்கை வேல்.

வீரவேல் தாரைவேல் விண்ணோர் சிறைமீட்ட
தீரவேல் செவ்வேள் திருக்கைவேல் - வாரி
குளித்தவேல் கொற்றவேல் சூர்மார்பும் குன்றும்
துளைத்தவேல் உண்டே துணை.

இன்னம் ஒருகால் எனதிடும்பைக் குன்றுக்கும்
கொன்னவில்வேற் சூர்தடிந்த கொற்றவா - முன்னம்
பணிவேய் நெடுங்குன்றம் பட்டுருவத் தொட்ட
தனிவேலை வாங்கத் தகும்.

உன்னை யொழிய ஒருவரையும் நம்புகிலேன்
பின்னை யொருவரையான் பின்செல்லேன் - பன்னிருகைக்
கோலப்பா வானோர் கொடியவினை தீர்த்தருளும்
வேலப்பா செந்தில்வாழ் வே.

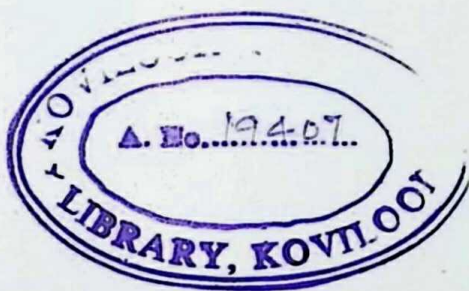
அஞ்ச முகந்தோன்றின் ஆறு முகந்தோன்றும்
வெஞ்சமரில் அஞ்சலென வேல்தோன்றும் - நெஞ்சில்
ஒருகால் நினைக்கின் இருகாலும் தோன்றும்
முருகாவென் றோதுவார் முன்.

முருகனே செந்தில் முதல்வனே மாயோன்
மருகனே யீசன் மகனே - யொருகைமுகன்
தம்பியே நின்னுடைய தண்டைக்கால் எப்பொழுதும்
நம்பியே கைதொழுவேன் நான்.

காக்கக் கடவியநீ காவா திருந்தக்கால்
ஆர்க்குப் பரமாம் அறுமுகவா - பூக்குங்
கடம்பா முருகா கதிர்வேலா நல்ல
இடங்காண் இரங்காய் இனி.

பரங்குன்றிற் பன்னிருக்கைக் கோமானற்றன் 'பா'தம்
கரங்கூப்பிக் கண்குளிரக் கண்டு - சுருங்காமல்
ஆசையால் நெஞ்சே அணிமுருகாற் றுப்படையைப்
பூசையாக் கொண்டே புகல்.

நக்கீரர் தாமுரைத்த நன்முருகாற் றுப்படையைத்
தற்கோல நாடோறுஞ் சாற்றினால் - முற்கோல
மாமுருகன் வந்து மனக்கவலை தீர்த்தருளித்
தானினைந்த எல்லாந் தரும்.

புதுகும்முடிப்புண்டி வரதப்பரெட்டியார், முனியம்மாள் ஈன்றெடுத்த தவப்புதல்வன் திரு. வ.விசயரங்கன் அவர்களுக்குத் தமிழாசானாக விளங்கியதை நினைவு சுவர்கிறேன். இவரது தமிழ்த் தொண்டும் சமூகத்தொண்டும் செழித்தோங்கும் புண்ணியத்தலம் புதுகும்முடிப்புண்டி. மரபு கவிஞர், ஆசகவி, எழுத்தாளர், சிறந்த பட்டி மன்றப் பேச்சாளர், சிந்தனைச் சிற்பி. தமிழகத்தின்

வடகோடியில் செந்தமிழ்ச் சோலை எனும் அமைப்பை நிறுவி அமைதியாகத் தமிழ் வளர்க்கும் பண்பினர். தமிழ்க் கவிஞர் மன்றம், பாவாணர் மன்றங்களில் பங்கு பெற்றுக் காலத்தால் அழியாத கவிதைகளைச் சிறுவயது முதற்கொண்டே படைத்து வருபவர். இவரது படைப்பில் உருவான நூல்கள் பல. இவர் சிறந்த உரையாசிரியரும் சுவ.

இவரது தீவிர இலக்கியத் தேடல் தமிழ் ஆய்வுலகில் தம்பதித்த இருபதாம் நூற்றாண்டுச் செல்வநறி. சொல்லுக்குச் சொல் வொருள் உணர்ந்து அதன் வேர்ச்சொல்லைக் கண்டறியும் இவரது திறன் தமிழ் மொழிக்கு இன்றைய நிலையில் இன்னொரு இலக்கணப் பேராசான் இவரே எனச்சான்றுரைக்கும். இவர் தம் பன்முக ஆளுமையால் தமிழிலக்கியப் பரப்பு, பட்டொளியாக மிளிர்வதைத் தமிழறிஞர்கள் அறிவர். வருங்கால இளைய தலைமுறையினரின் மொழிப்பற்றை ஊக்குவிப்பதிலும் அதனைச் செயல்படுத்துவதிலும் இவரது பணி மகத்தானது. அதோடு மட்டுமன்றி, மண்ணுலகில் இன்னமும் மனிதம் தழைக்கிறதென்றால் இவரைப் போன்ற பெருமகனாரைத் தமிழ்ச் சமூகம் பெற்றிருப்பதே. அன்பு, அடக்கம், எளிமை, அஞ்சாநெஞ்சம் அறிவுற்று அனைத்தும் ஒருங்கே பெற்ற பெருமகனார் காஞ்சி காமாட்சி புகழ் மாலை பாடிக் காஞ்சி மாமுனிவர் சந்திரசேகரேந்திர சரசுவதி சுவாமிகள் திருக்கரத்தால் ரத்தினம் பதித்த தங்கக் காசிகளைச் சிறப்புப் பரிசிலாகப் பெற்றவர். அதன் காரணமாக இவர் பெற்றதே 'தமிழ்ச்சுடர்' என்னும் பட்டம். பெருமைமிகு வலம்புரி ஜான் அவர்கள் தலைமையில் தமிழ் சுவா நல்லுலகம் அப்படுத்தினை அவருக்கு வழங்கிச் சிறப்பித்தது. 'செந்தமிழ்க்குரிசில்', 'சிறந்த மனிதர்', 'கவித்தென்றல்' 'கவிமதி', 'சமுதாய விடிவெள்ளிக் கவிஞர்' எனப்பலப்பல பட்டங்களும் இவரால் தம்மை அலங்கரித்துக் கொண்டன. கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கம் புலவர் மாமணி மட்டமளித்து இவரைப் பெருமைப் படுத்தியுள்ளது. இத்தகு பண்பு நலங்கொண்ட பெருமகனாரையும் இவர் தம் குடும்பத்தையும் சுற்றத்தையும் திருமுருகன் திருவருள் தந்து வாழ்விப்பானாக!

அன்பன்,

முத்து. ஆபத்சகாயம்

தமிழாசிரியர் (ஓய்வு)

புதுகும்முடிப்புண்டி